

ಬೇಕು, ಆ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು, ಪ್ರಸ್ತುತವಾದುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಹೋದಾಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರಾವಕಾಶ ಬೇಕು. ನಾವು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಲಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಪೂಜಿಷನ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮತ್ತು ರೇಬರಸ್ ಉಳಿದ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಗೆ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(Mr. M. S. Krishnan and some other Members stood up)

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Reporters need not take down.

* * * *

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

* * * *

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Reporters need not take down any thing he says.

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69—DEMAND FOR GRANTS—

Demand No. 20 (31—Agriculture)

Sri D. B. PAWAR (Deputy Minister for Agriculture).—Sir on the recommendation of the Governor, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 7,08,05,000 including the sums already voted on account, be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1969, in respect of “Agriculture.”

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 7,08,05,000 including the sums already voted on account be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1969, in respect of “Agriculture.”

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ) ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರ ಆಹಾರ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಜಗಜೀವನರಾಯರವರು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಅಧಿಕೃತವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರೆಸ್ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ಕರೆದು ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು

***The matter was not recorded as ordered by the Chair.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಬಹಳ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರ, ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 80 ಮಂದಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಹಳ ಜನರ ಒತ್ತೂಹಲವನ್ನು ಕರಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ಬೆಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜವಾಬು ಕೊಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ಜಗಜೀವನಾರಂವರು ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri S. NIJALINGAPPA.—The hon. Member may bring it in the course of the debate. A reply will be given after the debate is over. I was not there. I only read it. My friend may make a reference to it.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ (ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ) ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯ 7 ಕೋಟಿ 8 ಲಕ್ಷ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಅನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅನೇಕ ತರಹದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನು ತಕ್ಕದ್ದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸರ್ವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಅಭಿರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೇವಲ ಸುಮಾರು 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದು ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸುಮಾರು 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್‌ಗೆ ಸುಮಾರು 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೀರಿ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಇದರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಅತ್ಯಲ್ಪ; ಇದನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಅದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಬೇಡಿಕೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು ಇವೆ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಉದ್ಯಾನವನಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಇದಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ರೀತ ಮಾತ್ರವೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಹ ಸೇರಿದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಖಾತೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೇನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಈ ಕೃಷಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ, ತಮಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಅಂದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಯೂನಿ

ವರ್ಷಗಳ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯದ ಯೋಜನೆ, ಈ ನಾಲ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಭಾಗದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೂಡ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಫಿಬೆರಿಸ್ ಅನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಕೂಡ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗತಕ್ಕ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು ಗ್ರಾಮೀಣರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಸಹ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಾನವನ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಾವು ಅರೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂದರೆ, ಹಲವಾರು ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಿ ಅದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರತಿಫಲ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಮುಂದಾರೋಜನೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿರಾವರಿಯ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಒಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮಳೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಗತಕ್ಕ ಈ ಒಂದು ಬೇಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೀವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅರೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹೂವನ್ನು ಆದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟತರವಾದ ಉದ್ಯಮ, ಮನೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಹಿತ, 24 ಗಂಟೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನೀಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ತಾವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಘ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ನಿರಾವರಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಮತ್ತೆ ಟ್ಯಾಬ್ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಅನೇಕ ತರಹದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತರಹದಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಿಂದ ಪರ್ಟಿಟ್ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಪಂಪ್ ಸೆಟ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಇತರ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಪಡೆದ ಸಾಲವನ್ನು 9 ಪರ್ಟಿಟ್ ಬಡ್ಡಿಯಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು 15 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದ ಅನುಕೂಲವನ್ನು 7 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ, ಉತ್ತಮವಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೇರವಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದರ ಬಿಟ್ಟು ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ರೈತನು ಬಹಳ ಬೇಕಾದವನು, ವ್ಯವಸಾಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಎಳೆಯ ಕೊಸನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಒಬ್ಬ ದಾದಿಯ ಕೈಗೆ ತಳ್ಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬೇರೆ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನೆರೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ 9 ಪರ್ಟಿಟ್ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು 6 ಪರ್ಟಿಟ್‌ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ವಾಪಸು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಧಿಯನ್ನು 7 ವರ್ಷದಿಂದ 15 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಿರಾವರಿಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಮಳೆಯಿಂದ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹು ನಿರನ್ಮೂ ಶೇಖರಿಸಿ ಅದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟು ರೈತರ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ನೋಡಿದರೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಮ್ ವನ್ನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶದ ಪುನಃಕವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಇದೆ ಅಂತ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳು ಇವೆ, ಅವು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ, ಅದು ಒಂದು ಹೇಳಲಾರದಂತಹ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿರಾಶಾಯಿತುಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೆರೆಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಇರತಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗ ಬೆಳೆದಿಂಗಳಿಗೆ ಒಣಗಿಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಳು ತುಂಬಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕೃಷಿಗಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಿಟರ್ನ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನೀರು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಕೆರೆಗಳು ಇವತ್ತು ಹೋಳು ತುಂಬಿ ನಿಂತಿವೆ. ಇವುಗಳ ರೀಪೇರಿಂಗಾಗಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ತೂಟು ಮತ್ತು ಕೋಡಿ ರೀಪೇರಿಂಗು ಒಂದೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇವರು ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶದ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಕೂಡ ಸತ್ಯಾಂಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

ಇನ್ನು ಸಹಕಾರ ಇರಾಖೆಯಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವ ಅನುಕೂಲ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ದೊರಕಿದೆ, ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಒಂದು ಕರಾರಿನಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ, ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಂತಾದ ನಾರ್ಕಾರು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರೈತರು ಶೇಕಡ ಹತ್ತಿರವೆಯಂತೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೈತರು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ತಿ ದರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಬಡ್ತಿ ದರ ಅವರು ಕೊಡಬಹುದು. ಸಾಹುಕಾರರು ಕೊಡುವ ಬಡ್ತಿ ದರದಂತೆ ಬಡವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದುರ್ದೈವರಿಂದ ಅನೇಕರು ಪೆಡ್ಲರ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಶೇಕಡ 15 ರಂತೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂತಹ ಜಮೀನುದಾರರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವವರು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಾಗಿರಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸಾಲಮಾಡಿ ಏನಾದರೂ ಅಡಿಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 15 ರಷ್ಟು ಬಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲಮಾಡಿ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಂಡವಾಳ ಇಟ್ಟು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಲು ಅದು ಬರೀ ಎಷ್ಟೇನು ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೇವಲ 10-15 ಎಕರೆ ಬೆಳೆಯುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬೆಳೆಯುವ ಬಹಳ ರಾಶಿ ಇದೆಯೆಂದು ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮೈಜ್ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹೈಬ್ರಿಡ್ ವರ್ಯೆಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಸಾಹುಕಾರರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗೆಲಿ ಮಾತು. ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವವರನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅವರು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ 1140 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 15 ಕ್ವಿಂಟರ್ ಅದನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 777 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ರೈತನಿಗೆ ಸಂದಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. 200 ರೂಪಾಯಿಗಳು ರೈತನಾದವನು, ತನಗೆ ತನ್ನ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲುಕ್ಷುನ್ನು ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಹಳ ರಾಶಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಬಡ್ತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಸಾಯ ಎಷ್ಟು ರಾಶಿದಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಶಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು

ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಸದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ರೈತ ತನಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಇಷ್ಟೇ, ಇಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಲೇ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಶೇಕಡ ಹತ್ತೂ ವರೆಯಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಶೇಕಡ 1 ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ರೈತರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶೇಕಡ 1 ರಷ್ಟು ತಪ್ಪಿದರೆ, ಬಾಕಿ ಶೇಕಡ ಒಂಭತ್ತು ವರೆಯಷ್ಟಾದರೂ ರೈತರು ಬಡ್ಡಿ ದರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ರೈತರು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರಾಧ ದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ ಒಂಭತ್ತೂ ವರೆಯಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂಥವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯಾಗಲೇ ಶೇಕಡ ಒಂಭತ್ತೂ ವರೆಯಷ್ಟಾದರೂ ಇರುವುದನ್ನು ಶೇಕಡ 6ಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬಾಯಿಮಾತಿನಿಂದ ಪ್ರೇಮ, ವಿಶ್ವಾಸ ಇವರಲ್ಲಿದೆ. ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹತ್ತಾರು ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ತಳ್ಳಿ ಹತ್ತಾರು ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಸಹಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಶೇಕಡ 6 ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ದರವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸಾಯೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ, ಔಷಧಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬಡ್ಡಿ ದರವನ್ನು ರೈತರು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಜ. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರ ವಿನಮಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ. ಅದು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆಯಾದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದೇ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ಈಗ ರೈತರ ಜೀವನ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಅವರು ಬೆಳೆಯಲ್ಪಡುವ ಬೇಸತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ಕಲಕಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಮೊದಲು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಲವೆಂದು ಶೇಕಡ 4 ರಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಅದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 9 ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಸಾಲದ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಅಷ್ಟು ಅಂದರೆ, ಬಾವಿ ವಗೈರೆಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಿಲ್ಲ. ಸೇರಿಸಿದರೆ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 40-60 ಭಾಗದಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರೂ ಅಷ್ಟು ಕೊಡ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಾಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕುಂಠಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಟ್ಯಾಕ್ಸರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೆಷೀನುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಮೆಕೆನೈಜೇಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 4 ಅಂಶಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಯಾವುದೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯೋಪಕರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು, ಸೆಲ್ಯುಲಾರ್ಸ್ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ಕೊಡುವ ಸ್ಕಾಂಪ್ ಡ್ಯೂಟಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ರೈತರು ಸಾಲದ ಒಂದು ಕಂತನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಆಗ ಪೀನರ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮಾಯಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾವ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಿ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ 6ನೇ ವರ್ಷವಾಯಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ 329 ಚಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 150 ಚಾಕ್ಟರುಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ರಿಪೇರಿ ಯಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಟೇರ್ ಪಾರ್ಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ರಿಪೇರಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಣದ ಬಡ್ಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ದಿವಿಷನ್ನಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ವರ್ಕಶಾಪ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ಗಮನಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಇದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಅದು ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಆ ಒಂದು ಸಂಕಟ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಪಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈಗ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅದರ ಈಗ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಹಾಜರು ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಉಪನಿವೃತ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಈಗ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಾದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಆಗಲಾದರೂ ನಾವು ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನವಾದನಂತರ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, 40 ಸಾವಿರ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯವಹಾರ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಡ್ಡಿ ದರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೊಡುವ ಬಡ್ಡಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ. ಅದರೇ ಅವರು ಏನೇನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಂದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವರು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ನೇರವಾಗಿ ಯಾವ ರೈತರು ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರೋ ಅವರು ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏನಿತ್ತೋ ಈ ದಿವಸ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಇವಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಕಮಿಷನ್ನು ನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎತ್ತ ಸಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಆ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಈ ಇರಾಖೆಯವರು ಒಂದು ನಯಾ ಪೈಸೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಷ್ಟು—ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಫಾರಂಗಳು, ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರೊಪಗ್ಯಾಂಡ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು—ನೌಕರರೂ ಮತ್ತು ಇತರರೇ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ವೆಚ್ಚವೆಷ್ಟು, ಇದೊಂದು ನೆಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಇವುಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ರಿಸರ್ಚ್ ಮತ್ತು ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇರಾಖೆಯವರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ತಾಳೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಇರಾಖೆಯವರು ಎಷ್ಟು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಇರಾಖೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡೇ ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವು ಅತ್ತ ತೂಗಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇತ್ತ ರೈತ ಬಳಲುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ

ಇರಾಖೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ತೊರೆದು ಬದಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಆಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಉದ್ಯೋಗವೇನು ? ಇವರೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಇವರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿ ಫಲವೇನು ಎಂದು ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರು ಹತ್ತಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೂ ಒಂದು ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ವೆಚ್ಚ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ಚ್‌ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಆ ರಿಸರ್ಚ್ ಏನಿದೆ ಅದು ರೈತನು ತಾನು ದಿನವಕಿ ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕ ಅತನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅವರದೇ ಆದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್‌ನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಆ ರೈತನ ದಿನವಕಿ ತೊಂದರೆಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಗತಕ್ಕೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಲ ಇರತಕ್ಕ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಆಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಆಫೀಸನ್ನು ರಿಸರ್ಚ್ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್‌ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಉತ್ತಮ ಬೀಜಗಳ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಬಂದರೆ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜವಾರ್, ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಮೈಜ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಹಲವಾರು ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ರೈತನೂ ಕೂಡ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅತ್ತ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ನೇರವಾಗಿ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಏರಡಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರ್ ಫೋಡಕ್ಷನ್ ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ಯಾರ್ಯಾರ್ ಏರ್ಚ್ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು. ಸರ್ಕಾರದವರ ಬಾಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೂ ಇರಲಿ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಗೆ ರೈತರಿಂದ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ದಿವ್ಯಾಂಡೇನು ? ರೈತರಿಗೆ ಇವರು ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಬೀಜವನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ? ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಉತ್ತಮ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೇನೂ ಸಹಾಯ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆರೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಬತ್ತನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಾಳೆ ಇದರಿಂದ ಆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೀಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗಳಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಏರ್ಚ್‌ಫೈಡ್ ಸೀಡುಗಳನ್ನೇ ಕೊಂಡು ಬಿತ್ತುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಅನ್‌ಸರ್ಚ್‌ಫೈಡ್ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ ವರನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಸೆಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಮನೋಧೇಯನ್ನಾದರೂ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬತ್ತನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸೀಡ್ ಡ್ರಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಇರಾಖೆಯವರು ತರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜಪಾನಿನಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬತ್ತನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಷ್ಟಿದೆ, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದಿವ್ಯಾಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇವರಲ್ಲ. ಒಂದು ಸೀಡ್ ಡ್ರಿಲ್ಲನ್ನು ತರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರ ದೇಶದವರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದೂ ಇದೊಂದೇ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಇದೇ. ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಬರಿ ಒಂದು ತೋರಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲೆಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 15 ಕೆ.ಜಿ. ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 5 ಕೆ.ಜಿ. ಬೀಜ ಸಾಕು ಎಂಬುದಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 10 ಕೆ. ಜಿ. ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಆ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 6 ತಳ ಕೂರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಚರಾವಣೆಯಿಲ್ಲತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಇರಾಖೆಯವರು ಈಗ 5ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಯಾರಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ಆ ಮಹಾನೀಯನೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಬೇಕು. ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತತಕ್ಕದ್ದೂ ನಕಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಳೇ ರೈತರ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಸಾಯಿರ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಸ್ಪೀಷಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಂ. 3 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ 3 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳು ಇದ್ದುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೇವಲ 1 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭೂಮಿ ಸಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈವೊತ್ತು 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪೈಕಿ 2-3 ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಈ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಇದುವೆಂದಾ ಶೋಚನೀಯ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಈ ಭೂಸಾರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ 10 ಲಕ್ಷವನ್ನಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳಕೊಕ್ಕು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಗೋಡೌನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಜೀಪುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣ ಎಲ್ಲವೂ ದುರ್ವ್ಯಯ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಹಳ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 3,500 ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪೈಕಿ 1,500 ಬಾವಿ ಕೆಲಸ ಆಗಿದೆ. ಜಾಸ್ತಿ ಆಳ ತೋಡಿದರೆ ನೀರು ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಕ್ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು 172 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 114 ಬೋರಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿವಿರಿ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 3 ಅಥವಾ 4 ಆಯಿತು. ಇದೇನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿ? ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ರಗ್ಸುರೇಷೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿನ ಅಂಕಿಅಂಶ ತೆಗೆದು ಓದಿದರು. ಬೆಳೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಒಂದಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು. ಆದರೆ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಸ್ಕೀಂ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈವೊತ್ತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 1 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಸಾಹುಕಾರರುಗಳು ಇರಲಾರರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 5 ಎಕರೆಯಿಂದ 20 ಎಕರೆಯವರೆಗೆ ಇರುವ ರೈತ ಒಂದು ಕಾಳನ್ನೂ ಮಾರಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನೀವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಏನು ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸ ವಾಗಿಲ್ಲ; ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರಾರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಮಿತ್ರರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್‌ವರ್ಕ್ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾದ್ದು. ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂದುನು ತೋರಿಸಿ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಅರಿತಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು, ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೆವಲಪವಂತ್ ಸ್ನೇಹಮಿತ್ರ ಕೊಡುವುದು, ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಕರ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಬಲಿಲ್ಲ, ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ನಿರಾಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇಂತಹ ಮನೋಭಾವ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಸ್ನೇಹಮಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದವರಾದು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ಬುರ್ಡೋಜರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ವಿಷಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಬುರ್ಡೋಜರ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ, ಎಷ್ಟು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ, ಅದು ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯವಂತಿಗಳು ಹೇಳಬೇಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಸ್ನೇಹಮಿತ್ರರು ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಿಂತ ಅನಾನುಕೂಲವೇ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಗೊಬ್ಬರದ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಷಯ. ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ನಯಾಪೈಸಾ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಒಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಮಾರಾಟದ ಬೆಲೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮೇಜ್, ಆಕ್ಸಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ರಾಗಿ, ಜವಾರ್ ಈ ಬೆಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದು ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಷಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ವಿಷಯ. ಸಹಕಾರ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲದಿಂದ ತೆಗೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅಧಿಕ ಆತಂಕಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಒಂದು ಎಚ್.ಪಿ.ಗೆ 1000 ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಕೇಳಿಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

3-00 P.M.

ಇನ್ನು ಈಗಿನಂತಹ ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆರೆ ಮತ್ತು ತೂಬುಗಳ ರಿಪೇರಿಂಗಾಗಿ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದು ಭರವಸೆಯಾಗಿದೆವೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ತೂಬುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚೋರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ನಣ್ಣು ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನರರೂ ಮಾಡಿ ನೀರು ಮಿತವ್ಯಯ ಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾದಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಸದುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರು ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಕಾಟ ಹೇಳತೀರದಾಗಿದೆ. ಇಲಿ, ಹೆಗ್ಗಣ, ಪೊಲಿ ಜನ ಮತ್ತು ಪೊಲಿ ದನ ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಗ್ಗಣಗಳ ನಾಶದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ 1968-69ರ ಬಡ್ಡಿಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದೆ; ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕಂಠ ಪುಷ್ಕರಿನರ್ಷಿ ಇನ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ರೈತರು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಾಗಲೂ ಸಹ ಇಲಿಗಳ ನಾಶ ಮಾಡ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ಬೇಕೆಂದು ರೈತರುಗಳು ಪುನಃ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಹ ಮಾಡಿ ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಜ್ಞರುಗಳು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಹಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೇಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಕ್ಲೆಂಟರ್‌ಗೆ 75 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೊಂಡು ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಒಂದು ಧರವಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಿಡುಲ್ಲ. ರೆಗ್ಯುಲೇಟಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರು, ಅದೂ ಸಹ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಪಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ರೆಗ್ಯುಲೇಟಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದೆ: ಇದು ಒರೀ ಉದ್ಘಾಟನೆಯಲ್ಲೆಯೇ ಮುಗಿಯಬಾರದು, ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪುನರ್‌ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮಾಡಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವಂಥ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೂಟನಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಾಗಿದ್ದರೆ 5 ಪಲ್ಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದು ನಿಜಾಂಶವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯ ತಪ್ಪು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸಿಬೆರೆ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರ ಇವು ಟರ್‌ಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಈ ಗೊಬ್ಬರಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರೂ ಸಹ ರೈತರಿಗೆ ಅದು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ತಪ್ಪು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಇದನ್ನು ದೂಡಿದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ, ರೈತರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಷ್ಟು ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನಾಗಲೀ ಹಸಿಬೆರೆಯ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನಾಗಲೀ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಸಾರ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರಚಾರದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೈಟ್ ಸಾಯರ್ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಟರ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಭರೀಕಲ್ಲು, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರು, ಜಿಲ್ಲಕಲ್ಲು, ಗಾಜಿನ ಚೂರುಗಳು ಮುಂತಾದವು ಇರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು 5 ಪರ್‌ಸೆಂಟಿನಷ್ಟು ಸಹ ನೈಟ್ರೋಜನ್ ಅಂಶ ಎರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಫರ್ ಬೇಕಾದರೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂತ್ನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ 7 ಕೋಟಿ 8 ಲಕ್ಷ 5 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೆಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಮನೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಾಗಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದಾಭ್ಯಾಸ ಹೆಡಿದಿರುವ ನಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ 100ಕ್ಕೆ 75ರಿಂದ 80ರವರೆಗೆ ಜನರು ಅವಲಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದಂಥ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ದುರಾಡ್ಯತ್ವದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 40ರಿಂದ 48 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವರೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 9.2 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗದ ರೈತರುಗಳು ಮಳೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖಾಂತರ ರೈತರಿಗೆ ವಿನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಕೂಲಗಳು ಆಗಿವೆಯೇ ಎಂದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಅನುಕೂಲಗಳು ಆಗಿವೆಯೇ ಎಂದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಅನುಕೂಲಗಳು ಆಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ಸುಧಾರಿತ ತಳಿಗಳು ಬಂದು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಳಿಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯ ಬೀಜಗಳು ಬಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ರೈತರು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿದ ಚೈನಾ ಬತ್ತ ತಾಯಿಚುಂಗ ಬತ್ತ, ಐ. ಆರ್. 8. ಭತ್ತ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಐ. ಆರ್. 8. ಭತ್ತವನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಎಕರೆಗೆ 48ರಿಂದ 50 ಪಲ್ಲದವರೆಗೆ ಫಸಲು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಬೆಳೆದು ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಜನರು ಇವತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೂಟನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಲೋಕರ್ ವೆರೈಟಿ ತಳಿ ಏನು ಇವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿ ಉತ್ತಮವಡಿಸಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎನಹ, ಏನೂ ಒಂದು ಬಂದಿದೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಹೋಗಿ, ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಒಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವರ್ಷ ರೈತನ ಬೆಳೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರೆ, ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವೇ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು ರೈತರಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಇವತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 20 ವರ್ಷವಾದರೂ ಈ ಒಂದು ಸಾಯಿಲ್ ಚೆಸ್ಪಿಂಗ್ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿರಿಸುವಂತಹ, ಸರ್ವೀಸ್ ರೀತಿಗೆ ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಯೂನಿಟ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್, ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್, ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಾಯಿಲ್ ಚೆಸ್ಪಿಂಗಿಗೂ ಪಾಠಾನ್ವಿತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಏನಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೇ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸರಿಹೋಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾವು ಬೂಮಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಲು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಕೆನಾಲಿಸ್ ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರು ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಸಿರು ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬೇಕೆಂಬ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇರೆಗೆ, ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ, ಹಸಿರು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸಾಯಿಲ್ ಚೆಸ್ಪಿಂಗ್ ಯೂನಿಟನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈ ನಿರ್ದೇಶನ ಮುನ್ಸಿ ಏನಿವೆ ಅವುಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 65.66ರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗ, 66ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ)

ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಬೀಜ, ಅದು ಆಯಾ ಸೀಸನ್‌ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಯಾವುದೋ, ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಹಾನಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಯಾವ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ, ಅವುಗಳು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಮಲ್ಟಿಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ನುಥಾಂಜಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 87 ಸೀಡ್ಸ್ ಫಾರ್ಮುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಕ್ರಾಪ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತರು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥದ ಬೆರೆ ಒಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಫ್ಯಾಕ್ಟುಯೇಷನ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯದೆ ರೊಕ್ಕದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಬೆರೆ ನಿಗುವಂತೆ, ಸ್ವಾಲ್ಪಲೈನೇಶನ್ ಅಥವಾ ಪ್ರೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ, ಅದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕು, ಅದರ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ, ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುವುದಾದರೆ, 65-66ರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಇಂಪ್ರಿಮೆಂಟ್ಸ್, ಮತ್ತು ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕೂಲಿ ಇವುಗಳ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆರೆಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಬೆರೆ ನಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಾಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಪೆರ್ಮಿಟೆಡ್ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಮೈಜ, ಜೋವಾರ ಮತ್ತು ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಬಾಜ್ರಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೊಂದೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 68-69ರಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬೇಕಾದಂತಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಮೈಜನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇಂಟಿನ್ಸಿವ್ ಕಲನೇಶನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯುವ ಖರ್ಚು ಹಾನಿಯಾಗಿ, ಮಾಡಿದಂತಹ ಬೆಳೆಗೆ ಬೆರೆ ಕೂಡ ಒಂದು ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಂತರ ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾಕವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹಣ ಬರತಕ್ಕ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಮೈಜನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಂಟನ್‌ಗೆ 100ಕ್ಕಿಂತ 110 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ಇವತ್ತು ಅದು 60 ರೂಪಾಯಿಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಫೋರಣ್ ಏನೆಂದರೆ, 75 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾದರೆ, ಆಗ್ರಿಕಲ್ಟರಲ್ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮೂಲಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಬರೇ ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಅನೇಕ ರೈತರು ಇವತ್ತು ನಾವು ಬೆಳೆದಂತಹ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ನಿಗುವಿದ್ದಲ್ಲ, ಅದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪರಮಾವಧಿಯ ಬೆರೆ ನಿಗವಿದ್ದು ರೇಷ್ಮೆಯ ಬೆಳೆಗೆ ಯಾವ ವರ್ತಕನಾಗಲ, ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಯಾಗಲ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಶಿ ನಿಕ್ಕತಕ್ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, 10 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಅಥವಾ ವಸ್ತು ನಿಗುವಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ವ್ಯವಸಾಯ

ಇರಾಖೆಯವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್, ಮತ್ತು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಸೀಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್, ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು, ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರರು ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನರು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್‌ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಗುಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸುವ ಬದಲು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟರತ್ತಕ್ಕೆ ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ನೇರವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು. ಆದರೆ ಬದಲು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಜ್ಞರ ಮುಖಾಂತರ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲರಂತೆ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಿನ್‌ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಎನ್ನುವವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಇರಾಖೆಯವರು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೈತರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಫುಂಟಾಫೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ಇದುವರೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬೋರವೆಂಸ್ ಎಕ್ಸಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಜಾಗೂ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿರುವ ಬುರ್ ಡೋಜರುಗಳು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು ಇಲ್ಲವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ಐದರಷ್ಟು ಕೂಡ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದರ ಶಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 12,19,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಬಳ, ಡಿ. ಎ. ಹಾಗೂ ಟಿ. ಎ. ಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇರಾ ಇದ್ದರೂ ಈ ಇರಾಖೆ ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಕೂಡ ಒಂದು ಬೋರ್ ವೆಂಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ನನಗೇ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಇನ್ನೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಯಾರೋ ಕೆಲವು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಸುತ್ತಮುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಜನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 50 ಬೋರಿಂಗು ವೆಂಸ್ ರಿಗ್‌ಗಳು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಗೇ ಇವೆ. ಸುಮಾರು 114 ಬೋರಿಂಗ್ ವೆಂಸ್ ಗಳನ್ನೂ ಇದರ ಮೂಲಕ ತೆಗೆಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಅದರಂತೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈಗ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ ವೆಂಸ್‌ಕೆಲಸ ಪುರು ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಪೂರ್ವಿಯಾಗದೇ ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಈಗಲೂ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ನೋಡಬಹುದು. ಬೋರ್ ವೆಂಸ್‌ಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಜಾಯಿಂಟ್ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಶಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಇದರ ಮೇಂಟೆನ್‌ನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಇರಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಬಂಡಿತ ಯಾವ ರೈತರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಹಾಗೂ ಬುರ್ ಡೋಜರುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಬಡವರಾಗಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ರೈತರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ ಹಾಗೂ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಸನ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಬಂಡಿತ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೋರ್‌ವೆಂಸ್ ಗಳ ಯಂತ್ರಗಳಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ತರ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ)

ಹೇಳಿ ಪಡೆದ ಜನ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಬೋರ್‌ವೆರ್ಕ್ ಯಂತ್ರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹಾಗೇ ಉಳಿದವೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಜಿಯಾಲಡಿ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಬೋರ್‌ವೆರ್ಕ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಂತ್ರಗಳ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಜನ ಇದ್ದರೂ ಇವರಿಗೆ ಯಂತ್ರಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಯಂತ್ರಗಳು ಇಂದು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಹಾಗೇ ಕೊಳೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲು ಬಹಳ ದುಃಖಕರವಾದ ಲೆಂಶ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಕ್ಲಮೇಷನ್ ಹಾಗೂ ಸಾಯಿರ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇರಾಖೆಯವರು ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬರುವ ಬೆಳೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇರಾಖೆಯವರು ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಎಡ್ಡರಿಕೆ ವಹಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಸಾಯಿರ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ ಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ನಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಾಗ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಲಂಪ್‌ಸಂ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ವಿಭಾಗ ಹಾಗೂ ಎಕ್ಸ್ಟೆನ್ಷನ್ ಇನ್‌ತರ ವಿಭಾಗಗಳು ಇವೆ ಇವಕ್ಕೆ ರ್ಯಾನ್ ಸುಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ವಿಭಾಗ ಇನ್ನೂ ಎಸ್ಕಾರ್‌ಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಎಸಿಟರ್ಸ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೂ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುವಾಗ ಆಗೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಇವರು ಹತ್ತು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿದರ ಶೇಕಡಾ ಅರವಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಏಳು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿದರವನ್ನು ಶೇಕಡಾ ಒಂಬತ್ತರವರೆಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಈಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸುಲಭಕಂಠಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿದರವನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಲೆಂಶ ಎಂದರೆ ಸಾಲವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಮೂರು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಸ್ವಾಂಪು ಹಾಗೂ ರಿಡಿಸ್ಕೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಶೇಕೆಯಿಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರ ರ್ಯಾಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಡೈರೆಕ್ಟುಗಳು ಹಾಗೂ ನರ್ವಿಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಸ್ವಾಂಪುಡೊಟಿಯಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ರೈತರಿಗೂ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ರಿಡಿಸ್ಕರು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಾಂಪು ಹಾಗೂ ರಿಡಿಸ್ಕೇಷನ್ ಫೀಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬುಲಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಶಿವಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ (ಶಿರಹಟ್ಟಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ಸುಮಾರು ಏಳೆಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಾಂತಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವಾಗ ಇರಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾದ

ಒಂದು ಆಸೆಸ'ಮೆಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನೋಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲಾಖೆಯವರು ರೈತರಿಗೆ ಇಂದು ಇಂತಹ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಿರುವ ಬೀಜ ಹಾಗೂ ಗೊಬ್ಬರ ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣಾಂಶವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಯಿರ್ ಸರ್ವ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾವಹಿಸಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೀಗರಾ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಳೆ ಬರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಣ್ಣಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಚೆನ್ನ ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಸಾಯಿರ್, ರೆಡ್ ಸಾಯಿರ್, ಮಿಕ್ಸಡ್ ಸಾಯಿರ್ ಹಾಗೂ ಮಿಕ್ಸಡ್ ಕೋಸ್ಟಲ್ ಸಾಯಿರ್ ಎಂದು ಇವೆ. ಇಂತಹ ಭೂಮಿಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲವೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಬೆಳೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಕುಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತರುಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಮುನ'ಸೂಚನೆ ಪ್ರಕಾರ ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಯಿರ್ ಚೆನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾಯಿರ್ ಚೆನ್ನ ಹಾಗೂ ಎಕ್ಸಾ ಮಿನ'ಮಾಡುವುದು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣ ಹವಾ ಗುಣ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೈತನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾವುದನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಏಜೆನ್ಸಿ ಇದೆ? ಎಕ್ಸೆಟೆನ್ಷನ್ ಆಫೀಸರ್ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಕ್ಸೆಟೆನ್ಷನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಆಫೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಬ್ಬಂದಿ ಒದಗಿಸಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಬೇಕು. ಬೀಜ ಸತ್ವೈ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಈ ಆಫೀಸ್ ಮುಖಾಂತರ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಆಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲ? ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರ ಸಮಸಿದಿ ಒದಗಿಸುವುದು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

3-30 P.M.

ಇನ್ನು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ವಿಚಾರ: 383 ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ: 74,25,600 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬುಲ'ಡೋಜರ್ಸ್ ತರಿಸಿ ಹೆಂಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ಹೆಂಡುವ ಕೆಲಸ ಅಗೋ

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ)

ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಉಪಕರಣ ಹಂಚುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಬುಕ್ ಡೋಜರ್ ಹಂಚುವ ಕೆಲಸ ಆಗೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಹಂಚಬೇಕು. ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ರೈತನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಒಯ್ಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೈ ಬಡಬೇಕು. ರೈತನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅದು ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ 6 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿದೆ. ಅದರ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ರೈತನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಇವು ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬೋರ್ ವೆಲ್ಸ್ ವಿಚಾರ. ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾವಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಬೋರಿಂಗ್ ಮಷಿನ್ ಅನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ತಾಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೈತನು ಶಕ್ತಿಮಾನ್ ಬೀಜ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾನೆ. ಸವಿರಾರು ಕ್ವಿಂಟಾರ್ ಬೀಜ ರೈತನ ಹತ್ತಿರ ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಡಮೆ ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ, ಅದರ ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಶಕ್ತಿಮಾನ್ ಬೀಜ ಕೊಂಡು ಹಂಚುವ ವಿವರಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಹಂಚಿಕೆ ವಿವರಾಡು ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ಆಫೀಸರ್ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ಸಾಕಷ್ಟು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ದೊರೆಯದೆ ಬೆಳೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ನಿನಮಾಡಲ್ಪ ಕೂಡ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಅನಕ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಏಕಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ವ್ಯವಸಾಯ ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಗ್ಯಾಜ್ಟಿಯೇಟ್ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆರೆನುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗ್ಯಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕಾಲೇಜ್‌ಕ್ಕೆ ಆಡ್ಮಿಷನ್ ಕೇಳಿದಾಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್ ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಲು ಆದೇಶ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ರೈತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತ ವಿಶ್ವಾಭ್ಯಾಸ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಬರೀ ಸೆಮಿನಾರ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಇದರ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗಾರ್ಡನ್ ವಿಚಾರ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವಂಥ ಮಹಾ ವೃಕ್ಷಗಳು Bangalore is a garden city ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಹೋಂ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಗಾರ್ಡನ್ ಮಾಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಕಾಲು ದಾರಿಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಟ್ಟು ಗಾರ್ಡನ್ ಮೆಂಟೇನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗಾರ್ಡನ್ ಸಿಟಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವನ್ನು ಬ್ಯಾರನ್ ಸಿಟಿ ಎಂದು ಜನ ಕರೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಾರದಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸಿ ಇದ್ದಂಥ ಗಿಡಗಳು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ರಾಜಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳ ಭೇಜವಣಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಈ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು

ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಫಾರ್ಮರ್ಸ್ ಫೋರಂ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ? ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಗ್ಯಾಂಟು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Hospet).—Madam Chairman, I am glad to have had this opportunity to speak on this, the most important subject that this House has to deal with. 80 percent of the people of this State live on agriculture and we are dealing with a problem that affects this 80 percent of the people. I feel that this demand is the creation of the person that directs the activities of this department. So much of it is his work rather than the work of the ministry because at every step in this demand I see the hand of the person that directs this department. I have had an opportunity to go through the various things, and I see his hand all over, from step to step. The work can be done very well as long as the man that directs the work knows his work and takes pains to direct it properly. We are fortunate in this State in having an officer as the Director of our Agriculture Department who is not only known for his research work in this State but also all over India and elsewhere. It is so fortunate that we have such a man. I had occasions to be associated with many Directors both in Madras and here and elsewhere in India. I am acquainted with officers of I. C. A. R. also. In my younger days, I had studied agriculture in 3 most important Universities in the United States. So, if I say anything I say with some knowledge. Sir, this demand starts from the point where agriculturists deal with the first important thing *i.e.*, the soil. There is provision in this demand for soil conservation. After all ours is an area where rainfall is scarce. We have got to conserve all the moisture that falls on the ground. It is for this conservation, there is a provision of Rs. 15 lakhs. For other places where there is not enough moisture to conserve, we have made provision for minor irrigation. But I am surprised to note that while we provided Rs. 18 lakhs last year for minor irrigation, this year we have provided only Rs. 5 lakhs. I am surprised there is reduction in the case of minor irrigation schemes. Probably some part of the schemes might have been transferred to the P. W. D. If this is so, I will be very happy. This Minor Irrigation Department is putting bore wells which is very important. In Kudligi, Sira and Molakalmuru Taluks, unless we go 100' to 200' below the surface, we will not be able to touch water. This is one source of water which we have not touched so far. I understand the Agriculture Department has got some bore well machine from Poland which can put up one bore well of 150' within one day. That is the thing we require in this State, where there is only 9 percent irrigation. I may be permitted to mention here the information about N.T.A.H. State in America where rainfall is only 8" to 9". I have seen this place. But the people

(DR. R. NAGAN GOWDA)

there have made this as a garden. It is something like flower garden because they have put in bore wells and use water from these wells. I have seen this almost 40 years ago. By tapping the underground water, they have been able to make the state flow with honey and milk. Therefore, it is important to provide more money for minor irrigation and especially for boring machines.

There is one important point that I would like to touch is the preparation of land. For that I notice there is a provision for tractors and agricultural implements. There is nearly 28 to 30 lakhs provided for that. It is very insufficient. We are now reaching a stage where all our works have to be done by implements. There is a wrong impression in our country that we should not provide a large amount for machines. This is a wrong impression. We require money for implements and machines because we must put a stop to the competition between humans and bullocks. Our bullocks will compete with us for the produce. The land is required for producing food. For these bullocks some lands on which some produce could be grown, will have to be reserved for grass and fodder. This is the competition between the man and the bullocks. For this reason we will have to go for machines which could be used by using petrol, diesel oil and things like that. Some Hon'ble member was saying now about the importance of agricultural engineering. There is nothing as important as agricultural engineering. Every day they have got to discover and find out better methods and new methods of handling soil, crops, seeds and everything concerning agriculture. In the United States only 8 percent of the people work on the farm but 43 percent of the people are engaged in producing agricultural implements. The implements will be produced in large quantities and supplied to the farmers for their use. On the whole 50 percent of the people of the United States are engaged in agricultural production. Similarly our agricultural Engineering Department ought to be more active and should make available more implements and machines so that burden of work may be lessened. In the United States the Agricultural Engineering is very much advanced. They have gone to the extent of plucking the fruits from the tree by employing machines. They do not employ human labour at all. They employ the machine and make it to shake the tree. By doing so the entire fruits in the tree will fall down on the canvass spread below. To that extent the agricultural engineering has progressed. But we in India still depend upon human labour to the maximum extent. We use enormous number of labourers in India. Much of our time is being consumed in doing all sorts of hard work. For instance in Tamilnad, for paddy transplantation women are being employed and these people work from morning to evening. This involves large amount of back-aching human labour. What have we done to mitigate this? We

have done nothing so far. Some people argue when there is cheap labour why should we not use ? I ask why should we not use this cheap labour for making agricultural implements ? In the United States nearly 43 per cent of the people are doing this job. Some of our people are under wrong impression. Whenever there is leisure and more time, we know how to find new occupations. Sir, I must congratulate the Minister for having provided Rs. 35 lakhs for plant protection organisation. Plant protection is very necessary and I hope they will provide even some more money for this. We are now using aerial spraying. Only Rs. 5 lakhs is provided. I think a time will come when we will be able to provide more money for this purpose.

Madam, I might mention one thing here. It costs Rs. 35 or more to transplant one acre of paddy. But an American sows one acre with seed of paddy which costs only one dollar. Today the exchange is Rs. 7½. At one time it was Rs. 3. He does it so quickly. He does it by aerial means. I am not suggesting that we will have to adopt those measures. Aerial spraying and things like that will be necessary in course of time. The Department has also provided some money for seed farms and for processing seeds, I am also happy that for Tungabhadra Valley they have provided Rs. 4 lakhs for a seed farm. It is necessary that we should have good seed. I notice they are making provision for production of some seed at Ootacamund in the cooler season. It is very necessary and I hope we will get the benefit of it. I am glad sugarcane development has taken place to a very great extent. The Minister for Agriculture has not forgotten to provide Rs. 9 lakhs more for further development of sugarcane. It is very necessary. There is no time for us to rest and say we have reached the summit. There is more room for making our sugarcane production less costly than what it is. I know we are selling sugar at a much higher price here than it is sold in New York. It is a costly place, but sugar is cheaper there than here. I am glad steps are being taken. There are many lines on which sugarcane development can be made.

Similarly there is provision made for improvement of cotton. I am glad that sea island cotton is going to be popularised. I congratulate the Minister for taking steps to popularise sea island cotton. Why should we import cotton from other countries ? This is the country which first originated cotton. People did not know that there was such a thing like cotton. Now, we are importing this thing of which the agriculturist ought to be a bit shy. I hope we will be able to produce better cotton.

Madam, there is one other point and that is agricultural research. There is provision of Rs. 21 lakhs here and I know there is provision for some more money somewhere else. Agricultural research is a thing that must go on continuously. I told you, Madam, just now what they are doing in America even to pick fruits from the trees. You will be surprised to hear that fruits at the rate of 2,000 pounds per hour are picked from tomato plants by machine. This is the result of research

(DR. R. NAGAN GOWDA)

work. Even picking grapes is done by machines. There are many lines on which research is being done. We ought to catch up with the research that is taking place in other parts of the world.

Madam, then I come to the question of agricultural education. There is provision for agricultural schools for boys. It is a very good thing. But what is more important is the scheme for training in the use of water. This is a very good thing. After all, we are short of water and it should be used very economically. Then, Madam, there is provision also for training centres for gram sevaks and refresher courses for gram sevaks. This is very important. These are the young men that come to tell the cultivator what is to be done.

Then finally, seed testing laboratory for which there is Rs. 1.28 lakhs provided. This is very necessary. Last year about 1½ years ago, somebody sent seed which was labelled as first class seed. When we planted it, we found that it was not so. The raiyat who had spent two to three hundred rupees on planting the same was crying. There was only 50 or 60 corn plants per acre. So, the Department is now providing for seed testing laboratory. It is quite welcome.

In this connection I would like to make a suggestion to the Department and to the Government to establish testing laboratory for fertilisers. We are getting any number of fertiliser mixtures in every town in every place nowadays. A few people join together and start fertiliser mixing plant. They get licences. They start all sorts of brand. It is Rose brand; it is Mallige brand, this brand and that brand. Unfortunately, many of these mixtures do not come up to the standard that is put on the label. False labels are put. The materials packed is not up to the label that is put. This is a trouble not only in this country. It is a trouble in every country. I have got a copy of a journal with me, the Department of Agriculture in New York every year publishes names of firms that produce mixtures, names of the mixtures and then the details about the contents of nitrogen, phosphorus potassium, etc and what actually is found is also noted. If they claim 9 per cent nitrogen and if it is 7 per cent, it is stated there. I want our Government also to do likewise. There are so many fertiliser mixing plants and some of the mixtures are far from the prescription they give and the labels they publish. So, the Government ought to be able to analyse all these mixtures that are being put on the market and tell the cultivators in a printed book as to what each brand says and what it contains. It is upto the cultivators to use it or not. Before conclusion, I want to say one thing. You have provided Rs. 2.65 lakhs for studies in agricultural economics. It is very good and it is very necessary. The Government ought to be able to find out what it costs the cultivator to produce his crops.

4-00 P.M.

The aim of the studies is to see that the cultivator has got a stable place in the first place and in the second place it is a price that is remunerative. It is only this morning during question hour it was mentioned that somebody in some State was saying instead of grow more food, grow less food. Such a kind of slogan is being talked about. If the prices have gone down the cultivator may suffer this year, but next year he will drop the cultivation of that crop and to that extent the production will go down. I know this from experience. We had for some years bumper crop of jaggery and prices went down but during the succeeding years there was scarcity. That kind of thing should not happen with our grain cultivation. I hope the Government will be alive to this problem and see that the cultivator does get a stable and remunerative price. He must have an incentive. What they will do for this purpose, it is not for me to say here. It is a matter that has to be discussed in great detail. I am glad to note that the Government of India is going to have an Agricultural Commission and I hope that would be able to tackle this problem and try to maintain stability and help the cultivator to go on producing crops. In this connection, I want to mention just some time back, somebody was saying that Hybrid maize is being sold at Rs. 65. Three months ago it was sold at Rs. 85. I myself have sold it at Rs. 88. When planted three months ago, I expected the same rate for that. But it has gone down so much. It is unfortunate and such a thing should not happen. I am told the Government of India is allowing import of hybrid maize. About one and a half-month ago they have allowed import of American corn for State factories in this Country. As against our production they are importing from outside a huge quantity of hybrid maize. What would happen to cultivators in Mysore and in India if the prices vary like this, from Rs. 100 to Rs. 65. It is something that the cultivator cannot stand and I want to use all the emphasis in my power, to request the Government to see that this import of hybrid maize from the United States is stopped, as immediately as possible and the production of hybrid maize is encouraged in this country. I have got only one thing to say more and that is with regard to Ammonia. As I have already said in this House before that ammonia is the cheapest form of nitrogenous fertiliser.

Sri K. H. PATIL (Gadag).—Last year we have heard from you regarding ammonia. The Chief Minister also assured in this House recently that he will send people like you to foreign countries to ascertain the feasibility of utilisation of ammonia. I would like to know from you, what steps your Government has taken in this matter?

Dr. R. NAGAN GOUDA.—My friend Mr. Patil seems to think that I am young enough still to go round the world to learn these things. What is the use of sending a man like me? Our Director of Agriculture has just returned from the tour of U. S. A. Japan Philippines etc., and

(DR. R. NAGAN GOWDA)

and he has studied the use of ammonia, its application and all that. I think that there is no need to send anybody else for this purpose. We have been able to secure a number of cylinders for our purpose, though we have not purchased them yet. But in the meanwhile negotiations have been going on. At this stage I must pay my thanks and obligations to our Deputy Minister for Agriculture who has been devoting large amount of his time to correspond with various firms, such as Trombay Fertiliser factory; and also the Chief Minister has been corresponding with the Ministers in Delhi regarding the prices at which we should get ammonia here. The price question has not yet been settled and the price has not yet been fixed. We had a Director from Trombay and we had another man dealing with a factory in Aluvaye. They had made mention about some prices which are not very satisfactory. The rates offered by them were not very satisfactory. We have told them the rate at which we should get it. The Mysore Government to day, I am happy to say, are dealing with the Government of India to enable the State to get low price imported ammonia from out-side and use in our State. The steps taken so far are very satisfactory and I feel happy to note that very soon we will have satisfactory solution for this problem of ammonia.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

I wish to thank the Chair for having given me an opportunity to speak and express myself.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಶಿವಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸರ್ಕಾರ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಉದ್ಯೋಗ ಏನಿದೆ, ಅನೇಕ ಶತಮಾನ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಏನಿದೆ ಅವನ್ನು ಒಂದು ಮುಖ್ಯೋದ್ಯೋಗವನ್ನಾಗಿ ಬಹಳ ಜನರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದ ಜನ ಎಷ್ಟು ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ತುಂಬಾ ವ್ಯಥೆ ಪಡಬಹುದಾದಂಥ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ದಾಯಿಬಿಡುವ ದೇಶಗಳ ಪೈಕಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಒಂದು : ನಾವು ತೀರ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಆರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಕಷ್ಟದಲ್ಲರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಬಹಳ ನಿಶ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಈ ಇರಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಯಾವ ಇರಾಖೆಯೂ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಬ್ಬರೇ ಸೆವೆರು ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಜಯೋಜನೆವಾಗಬಲ್ಲ. ಈ ಇರಾಖೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದಂಥ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನುರಿತರ ತತ್ತ್ವದವರಿಗೆ ವಹಿಸದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆ ಈವರೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಇರಾಖೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ಅದನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಂತರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಫಾರ್ಮ್‌ಜರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅದು ಸಾಲದು. ರೈತನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಹೊರದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಆರಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬಹಳ ಬಡವರಾಗಿ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಋಣವಿದೆ. 1956 ರಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಋಣ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು. ಸುಮಾರು 2 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರದೆ, ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಸೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯಥಾ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇವರು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇವರು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತಜನ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 75 ಅಥವಾ 80 ರಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಇಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ ಋಣ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕು. ನಾವು ಕೊಡುವ ಭೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಾಲದಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೋ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಸಹಾಯ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೂ ಉಳುಮೆಯಾಗುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಭೂಮಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ. ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 10 ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಉಳುವವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಾರು ಆ ಒಂದು ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೋ, ಯಾರಿಗೆ ಭೂಮಿಯು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸೇಕಡ 60 ಭಾಗದಷ್ಟು ಭೂ ಹೀನರೆಂದು ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಭೂಮಿ ಕೊಡುವಾಗ 10-15 ವರ್ಷಗಳು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಿಕೊಡದು ಎಂದು ಏನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಭೂಹೀನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಜಮೀನಿಗೆ ಈ ನಿರ್ಬಂಧ ಇರಕೂಡದು. ಭೂಮಿ ಯಾರು ನುಬರ್ದಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಈ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಸಾಲಸೋಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒರಾಖೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಶಕ್ತಿವಂತರಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಒಬ್ಬರು, ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಇರಾಖೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಪತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಭೂಹೀನರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬರೀ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಭೂಮಿ ಯಾರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನಿರಾಪರಿ ಭೂಮಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪುನಃ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೈತನಾದವನಿಗೆ ತಾನು ಬೆಳೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಸೌಕರ್ಯ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ 10 ಜನರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅಗ್ನಿಕರಚರಂ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎರಡು ಇರಾಖೆಗಳಿಗೂ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಡಿವಿಷನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ವರ್ಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲೂಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಅವರೇ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ಕಡೆ ಅವರ ಗಮನ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಶಿವಪ್ಪ)

ವಾಗುತ್ತದೆ! ಇದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೂ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಏನೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಇನ್ನೂ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಕಾತುರದಿಂದ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಮಹತ್ತರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಆಫೀಸುಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು, ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಒಬ್ಬರು, ಅಮೇರಿಕ ಸರ್ವೆ ಡಿವಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು—ಹೀಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಗಳ ಹಾಗೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಬಾಬಿಗೆ 70-80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೋ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಳಿಯಂದಿರಿ ಗಾಗಿಟ್ಟು ಆ ಸ್ಥಾನಗಳು ಇನ್ನೂ ಭರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವೆನ್ನೂ ಭರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡಿವಿಷನ್‌ಲ್ಯಾಯ್ ಎಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪೈಕಿ 8 ಜನರನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದ 11 ಜನರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಇನ್ನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೋ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ನೇಮಕಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಇವರಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಕೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರಡೇಶಗಳಲ್ಲಿ 200-300 ಜನರು ರೈತರಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಮಾಡಿರುವಂತಹವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಎಕ್ಸೆಕಿಟಿವ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರ್ ಸುಮಾರು 15 ಸಾವಿರ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಜಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಆರಿತು, ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರೈತನಾದವನಿಗೆ ಏನೂ ಆರೋಚನೆ ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯಾರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕೊರತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೇಕಡ 48 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಒದ್ದೆದ್ದೇನೆ. ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ? ಸುಳ್ಳು, ಅಂಕಿ ಅಂಶ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಏನೂ ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಅಣೆಬರೋಗ ಎಂಬ ಒಂದು ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಈ ರೋಗದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ತೆಂಗಿನ ಮರ ಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಈ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಈ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರಿಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಭಾಗವನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಪಕ್ಕಾ ಮೈದಾನ ನಿಲಮೆಯಾಗಿರುವುದ ರಿಂದ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆ ತರೆ ಎತ್ತುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲರಲ್ಲೇ ಏಕಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ನುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದ ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ (ಮಾನ್ಯ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಹೈಡ್ರೋಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್‌ವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲೆಯ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ 4—5 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವರು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹಣದ ಅಭಾವ ಕೂಡ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಹಣದ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಪಯು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಪ ಆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತರೆಯದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಪಾದಕರ. ಈಗರಾದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸೂಕ್ತಕಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತರೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಎಡನಾಲೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸುಮಾರು 5 ಲಕ್ಷ 80 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳು ನೀರಾ ವರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನು ಸಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಂಗಾಮಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ 4—5 ಬುರಡೋಜರು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವು ಸಾಲದು. ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 2—3 ಬುರಡೋಜರುಗಳು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರವೇ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ರೀಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬುರಡೋಜರುಗಳಲ್ಲದೆ ಒಹ್‌ವೆ ಕೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ಸಾಲ ಸಾಲಿಲ್ಲ. ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಜಿಟಿವ್‌ಗಳಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬುರಡೋಜರುಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ನೋಡನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆ ವೆರೋರಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ 3—4 ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲವಿತ್ತಿ ಸಾಲವಿತ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಕೆಲವು ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರೂ ಬೀಳದೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೋರೈಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸಾಲವನ್ನೂ ವಸೂಲಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ರೈತರಿಗೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಲ ತೀರಿನುವುದಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 3—4 ಬೋರೈಂಗ್ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗರಾದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇರಾಖೆಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 6 ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಸಹಾ ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಅಂದರೆ, ಬಡ್ಡಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಏನರ್ ಇಂಟ್ರಿಸ್ಟನ್ನು ಬೇರೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಲಗೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅದನ್ನು ಕಂತು ಪ್ರಕಾರ ಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದಾಗಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲದಮೇಲೆ ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ಆ ಏನರ್ ಇಂಟ್ರಿಸ್ಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏನರ್ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಏನರ್ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ 22 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ರಿಹಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಫೀಜನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಟ್ರಾಕ್ಟರಿನ ಬೆರೆ 30 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ)

ಅಗ ಆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬರ್ಡ್ 2—3 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಫೀಜನ್ನು ವಸೂಲಾಗ್ಗಡೆ ಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪೆನ್ಸಿಪೆನ್ಸಿ ಎಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ—ಅದರಲ್ಲಿ 50 ಭಾಗವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಬ್‌ಡಿಜೆಕ್ಟ್ ದರದಲ್ಲಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಸರಬರಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವರದು ನಾನಾ-ಆಯಕಟ್ ವಿರಿಯಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಬರಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವಿರಿಯಾಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದು ಆಯಕಟ್ ವಿರಿಯಾ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ನಾನಾ-ಆಯಕಟ್ ವಿರಿಯಾ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಅವರು ಸರಬರಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಸಿಪೆಂಡನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾವು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾ ಬೆಳೆಗೆ ರೋಗ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ರೈತರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಫೂರ್ತಿ ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ದಿವಸ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು 120 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಕ್ಯುಟಾರ್ ಸೇವಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಆರಾಮತಾ ಆ ಬೆಳೆಗೆ ಹೊಡೆಯಬಹುದು. ಆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ದುಡ್ಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಉಳಿಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಸರಬರಾಯ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ತುಂಗಭದ್ರಾ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಟ್ಯಾಕ್ಸರುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ರೇಬರ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಬಹಳ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಮೆಕೆನೈಟ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಅದನ್ನು ಹಾನಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಸ್ಪೆರ್ ಪಾರ್ಟ್‌ಗಳು ನಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರು ಮದ್ರಾಸ್, ಮಧುರ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಈ ಕಡೆಗಳಿಗೆರಾ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತಾಪಿ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಈ ಸ್ಪೆರ್ ಪಾರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಟೈರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಲು ಒಂದೊಂದು ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಶರ್ಟ್ ಶರ್ಟ್ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತರೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಒಂದೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸರನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 6 ತಿಂಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಹಾಲ ಇರತಕ್ಕ ಫಾರಂಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಗಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಂಧನೂರು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಟೇಷ ನನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಇನ್ನು ಸೋನಾರ್ 16ನೇ ನಂಬರ್ ಕಾಟನ್ ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಗೋಡಿ ಈವಾಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರುಷ ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 1 ಎಕರೆಗೆ 10—14 ಕ್ಯುಟಾರ್ ಅದರೂ 8—10 ಕ್ಯುಟಾರ್ ಬೆಳೆಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹುರಿ ಎನ್ನುವುದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಒಂದು ವೆರೈಟಿ ಹತ್ತಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲತೆ ಇದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 2—3 ಹದ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 70—80 ಮಣದಂತೆ ಬೆಳೆದರೆ 200—300 ಮಣದ ತನಕ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರುಷದಿಂದ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ನಾವು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಕ್ಯುಟಾರ್‌ಗೆ 185 ರೂಪಾಯಿ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆದಮೇಲೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ 95 ರೂಪಾಯಿಗೂ ಕೆಳವು ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು? ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು

ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಏನಂದರೆ, ಅಗ್ನೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಯುಕ್ಟ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬರಬೇಕು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗನಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬರಬೇಕು ಕಾಟನ್ ಬೆಳೆಯುವ ಕಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಯಿಲ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅಯಿಲ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬರಬೇಕು. ಮೇಜ್ ಬೆಳೆಯುವ ಕಡೆ ಮೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಬರಬೇಕು, ಗೋದಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಡೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಬರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮಾಲುಗಳು ಮಾರದೆ ಅವರು ಪುನಃ ವ್ಯವಸಾಯದಮೇಲೆ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಗ್ನೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಂದರೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ರೈತನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆಡರ್ವ್‌ಪನ್ ಆಫ್ ಸೀಡ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೈರಿತವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 2—3 ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ರಿಲೀಸಿಂಗ್ ಆಥಾರಿಟಿ ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು, ಸರ್ಟಿಫೈ ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಇಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ರೀಸರ್ಚಿಗೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಆಡರ್ವ್‌ಪನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರ್ಮಿಟಿ ರಿಲೀಸ್‌ಪನ್‌ನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಂತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಪೆನ್ಸನ್ಸ್ ಆಂಡ್ ಡಿಸೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಏನು ಇದೆ ಅದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ವರದಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೆ? ಅದು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬೇಗ ಪಾನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ವಕ್ಕಲುತನದ ಒಂದೊಂದು ಯೂನಿಟ್ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ವೆಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 6 ರಿಂದ 7 ಯೂನಿಟ್‌ವರೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ನಿಗೆ 8 ಎರಕೆ ಇದ್ದರೆ 70 ಪರ್ಸೆಂಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಒಳ ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಒಂದು ವಕ್ಕಲುತನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಯಾವರೀತಿ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದುರೀತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎಂದು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಈ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 11 ಸಾವಿರ ಸದಸ್ಯರು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ತಮ್ಮ ತನುಮನಧನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಒಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿನ್‌ಮೇಲೆ ಒಂದು ಫಾರಂ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದರು. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂತಹ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು 500 ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವು ದುಡ್ಡನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮೆಕನೈಸ್ಟ್ ಫಾರಂ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೀಜ ಧನಸಹಾಯ ಮತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಡ್ಡುಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರ ಈವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್)

ಫಾರಂಗಳಿಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಫಾರಂಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಫಾರಂಗಳು ಕೆಲಸ ಏನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲವು, ಅದರಿಂದ ರೈತ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಕಲತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಟರಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅವರು ಅಯಾಯ ಎರೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ಇದರ ಭಾರ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಹಾಗಿದ್ದರೂ ರೈತನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ರೈತನು ಈವೂತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಆಗದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ರೈತರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಇರುತ್ತೆ? ಈವೂತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬೆಳಗಾವರಗೂ ರೈತ ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕ ಬೆಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲಾ ಬಂಜರಾಗಿರುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಸ್ರಾರು ಮೈಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಒಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ನಾನು 25() ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಬಂತು. ಈವೂತ್ತು ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಅದು ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಇರಲಿ, ಮೀಡಿಯಮ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಇರಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಇರಿಗೇಷನ್ ಇರಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವರೀತಿ ಬಿಡಿಸಿತು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧವಾಗಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕಂಥ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಗೊಂದಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಯಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣ ಅನಾಥವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯಾದ ಮಾರ್ಚ್-ಆಫ್-ಮೈಸೂರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

"A number of gigantic irrigation projects have been completed in our country after India's independence. In many cases we had the bitter experience wherein the reservoir, the main canal and the feeder channels were ready but there was not enough irrigable land for utilising the available water potential. The Tungabhadra Project in our own State is a typical example of this type."

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸಹ ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಬರ್ಚು ರೀತಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರು

ವುದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಕೂಲಿಗಾರರು ನಿಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಹತ್ತಿಪೀಕ್ ಬಂದಾಗ ಕೂಲಿಗಾರರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗುವಿದ್ದಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೂಲಿಗಾರರ ಒಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಸಹ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಜನರು ಪಟ್ಟಣದ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಗಾರರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೇನು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಒಕ್ಕಲುತನ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆರೆಗಳು ಏಳಿತವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಬೆರೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶಾನುಭೋಗರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವರಿಗೆ ವಾಸ್ತವವಾದಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ನಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಜ್ಞರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಕಮಿಷಿಯವರು ರೈತರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಿಂಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ರೈತರ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಪಂಚಗಾವಿ (ಹರಬಾವಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಕ್ಕಲುತನದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಹುಲಿಗಳಾದಾಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಗನಗೌಡರು ಹೇಳಿ ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರಿತವಾದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಕ್ಕಲುತನದವರಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಶಾಸಕವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು. ಒಕ್ಕಲುತನದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಕೇವಲ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಸಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ನಾಕಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಆಗಲೇ ಆ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ರೋಗಗಳು ಬಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಿರುನಾಶಕ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಲೇ ಮತ್ತು ಯಾವರೀತಿ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಲೇ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. 100ಕ್ಕೆ 80ರಷ್ಟು ರೈತರಿರುವ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಸಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 15 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಿಗುತ್ತಿರುವ ಮನ್ನಣೆ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕೀಳುರೇಷೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 8 ಜನ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಆವಲಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 80ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಆವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ರೀತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಬಹುನಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಎಕರೆಯೂ ಸಹ ಜಮೀನು ನಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲುತನ ಬೆಳೆಯಬಹುದೇ ಹೊರತು ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ನಿಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಪಾನ್ ಮಾದರಿಯ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಜಪಾನ್

(ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಪಂಡಗಾವಿ)

ಮಾದರಿಯ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೇ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ಜಪಾನ್ ಮಾದರಿಯ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನೇ ಆಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಯಂತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಇಂತಹ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಜಮೀನುಗಳು ಹಾಳುಬೀಳಬಹುದು. ಒಂದು ಕಡೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೂಲಿಯ ಜನರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೈತರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿಯು ಹಾಳು ಬೀಳಬಹುದು.

ಆದಮೇಲೆ ಯಾಂತ್ರಿಕರಣ ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಮೇಶೀನುಗಳು, ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಬರಲೇಬೇಕು. ಇಂದು ನಮಗೆ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಎಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ವಿಧ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ವಕ್ಕಲುತನ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪ್ರಗತಿಯು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕರಣ ನೋಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ಏನೂ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 100 ಕ್ಕೆ 9ರಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೂ ಶೇಕಡಾ 28ರಷ್ಟೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ನೀರನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಒಳಗಿಂದ ಎತ್ತಲಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೆ, ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ ಇವತ್ತು ರ್ಯಾಂಡ್‌ ಮಾರ್ಚ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಬಾವಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಯಾಂತ್ರಿಕರಣ ಸೌಕರ್ಯವಾದ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೇಶೀನ್ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಬಾವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗೋಕಾಕ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರೇ ಇಲ್ಲ, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇಡೀ ವರ್ಷ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ರೈತ ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಬಂಜರು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ? ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವಕ್ಕಲುತನದವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಶಾಶ್ವತವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ನಾನು ಮಾನವ ತಿಂಗಳಿಂದ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೇಶೀನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಬೆಳಗಾಂ ದಿವಿಷನ್ ನಾಲ್ಕು ಬೋರಿಂಗ್ ಮೇಶೀನ್ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ, ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೋಗಿರಬೇಕೋ ಅಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಲಲ್ಲ. ಅಪರೇಟರ್ಸ್ ಅವರೂ ಕೂಡ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಒಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ. ಇವತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಖಾತೆ ಇದೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರದ ಸೌಕರ್ಯ, ಅನುಕೂಲತೆ ಕಲ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತನವನ್ನು 8-10 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಪ್ರತಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗ ಎ.ಐ. ಇ. ಎಸ್. ನಿಂದ ತೆಗೆದು ವಕ್ಕಲುತನದ ಖಾತೆಗೆ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಬೆಳೆಗೆ ರೋಗ ಬಂದಿವೆ, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಏನು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ 8-10 ಅಫೀಸರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ರೋಗ ಬಂದಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಿಗಲೇಬೇಕು. ಅದು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ರೈತ ಒಳ್ಳೇ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಫ್ಯೂಗ್ಲಿಸ್ಡ್ ಕಲ್‌ವೇಟರ್ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ರೈತ ರನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಮಬಾಣ ಬೆಪ್ಪಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೈತನನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಈ ನೂಸೆಟ್ಟಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 8-10 ಫೌಂಡೇಷನ್‌ನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಎಂದು ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಯಾವುದೋ

ಒಂದು ಕುರಾಣಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಔಷಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಕ್ಕಲುತನ ಬಾತೆಯವರು ಇಂಥದ್ದೇ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಇವರು ಏನೋ ಒಂದು ಅತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆದಿದೆ. ಅವನು ಇಡೀ ವರ್ಷ ದುಡಿದ ಬದುಕು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರ ಮಾರ್ಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್‌ನ ಚೆಂಪೇನ್ ಕೂಡಿ ಏನೋ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಪೌಂಡು ನೂಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರ ? ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಮಾರುವಾಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಪೌಂಡು ನೂಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬಾತೆಯವರು ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಈ ತರದ ಅನ್ಯಾಯ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಉಳಿದ ಬಾತೆಯ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಬೆಳೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದು ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಪ್ಪಾರ್ಥಿಕತೆಗೆ ತನ್ನ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ, ಒಂದು ಯೋಗ್ಯ ಭರವಸೆ ಸಿಕ್ಕಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ತಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I would like to inform the Hon'ble Members that the discussion will continue up to 6 O'clock and the Minister will begin his reply at 6 O'clock.

†**Sri G. AMARE GOWDA (Sindhnoor).**—Mr. Deputy Speaker, Sir, most of the Members who are experts in the subject and who are themselves cultivators and landlords have given suggestions and views on the subject. I will make some more suggestions. If you go through the speech of the Hon'ble Minister for Finance, it seems that we are just travelling in a barren land. He has given an account of what is spent and how it is spent, but he has not given us information as to what produce he has got from this expenditure. Are we lacking in extent of land ? No. Are we lacking in the quality of land ? No. Are we lacking in water facilities at this juncture ? No. Are we lacking in machines ? Not so much, as we had been previously at least 3 or 4 years ; now we are in a position to mechanise to some extent, not all parts of agriculture, but in some respect at least we can do. They could not satisfy the peasant who is yet hungry and who is the master of the whole of India. Some of my friends who spoke have said that the peasant has many problems. He is a problem by himself. But, what are the loopholes ? My friend Sri Shettar stated that there is no connection between water and land. He also said that there is no land for irrigation in the Tungabhadra area. As a person living in the area, I would say that there is plenty of land but there is quarrel for water. I am unable to understand this contradicting statement by my friend. I can say that there is no scientific and proper connection between planning and execution. The Hon'ble Finance Minister in his speech has stated that many facilities are given to the peasants. I will quote an instance to show as to how the peasants are treated. Recently there was a breach in the Tungabhadra Left Bank area. Water could not flow for at least a month when the paddy season

(SRI G. A MARE GOWDA)

was on. You can imagine the fate of paddy plant when it is not having water for one month. In spite of this, the Government is collecting land revenue, water rate and levy too. Could not their experts give their opinion in such a situation ?

5-00 P.M.

Sufficient number of tractors are not there. As per their very statement, tractors had to be made available within a period of two years. But, they have given only about 258 tractors. As far as the expansion of land is concerned, these tractors are not at all sufficient. A question will also arise as to whether they have properly utilised these tractors. These tractors are lying idle for so many reasons in the Tungabhadra area, such as want of Drivers, some spare-parts, etc. Can you not get Drivers for these tractors out of a population of nearly 50 crores ? The agents for these tractors are building their own empire. Even for ordinary spares, they charge very heavily. There is monopoly for this machinery by these agents. There is only one agent for the whole of Raichur District, and he does not care for the requirements of agriculturists. If anybody quarrels with him, he is denied everything. Hon'ble member from Raichur District has spoken about the non-availability of tyres for these tractors. These tyres are not available even in Bombay, Madras and Calcutta. This is how our plans are going on. Many tractors are lying idle. The Government is unable to give water to the tiller, but they are collecting taxes, revenue, etc., from the peasants. The Government is unable to provide field-channels to the cultivators. Arrears of water rate and land revenue are being piled up. But they do not think of writing off the arrears.

[MR. CHAIRMAN (Sri S. D. KOTHAVALI) in the Chair].

No doubt, the Government is giving loans to peasants. But, is that loan sufficient to deserving people ? No. Just for the sake of statistics, they have given some loans, purchased some tractors to show that so much has been spent on agricultural development. The Agro Industries Corporation, which was doing very good work previously, as soon as it came into contact with the Government machinery, they have started 'mamools'. Corruption is rampant in Government and wherever they come in contact with institutions, those institutions take their shape.

Fertilizer costs are going up every day. Many friends have spoken about this. There is no scientific planning at all. Regarding sugar, they have partially decontrolled, and the market rate is Rs. 4 per kg. The Government is unable to have control over these things ; it is impossible. They are not at all doing systematic work. There is chaos. The peasant has to spend more for his needs. My friend, Dr. Nagangouda spoke about the rise in prices. He compared the present prices of ragi and other foodgrains with the prices prevailing just 3 months back. This is due to

lack of co-ordination and systematic co-ordination between the huge official machinery created by this Government. The poor peasants who are mostly uneducated, are not in a position to teach the Government. They say in their own language, which the Government is unable to understand. The problem of the peasant is not only his problem, but it is a problem of the country. From the birth, the peasant has brought in problems. Unless there is co-ordination of all the organs of the Government and the socialist institutions like Co-operation and other machinery, they cannot go ahead and mend matters. All that is required to solve the problem is scientific and proper co-ordination between the Government and the official machinery.

With these few words, I thank the Chair.

Sri B. V. MAGAVI (Haveri).—Mr. Speaker Sir, In supporting Demand No. 20 on Agriculture, I would like to make a few observations on the present working of the Department of Agriculture. It is gratifying to note that traditional agriculture has now come under the grip of modernisation. The invention of high yielding varieties has started a new era in agriculture. We can say with a certain amount of pride that our State was a pioneer in production of hybrid seeds. I share the pride more because I hail from a Taluk which is top-most in the entire State in production of hybrid seeds. Not only that, we have been able to grow enough for ourselves, but also that we have supplied hybrid seeds to the neighbouring States. The department of Agriculture deserve congratulations for their stride in this hybrid movement.

I wish to make some suggestions with regard to the same. The hybrid seed production was entrusted to the farmers indiscriminately. By so doing it becomes difficult to maintain the purity of the strain. Therefore, I would suggest that this seed production should be entrusted to the deserving farmers who have some experience in the line and also that they should be men of integrity.

These high yielding varieties in foodgrains go a long way in solving our food problem.

Let me give the progress achieved in cultivation of high yielding varieties.

<i>Year</i>	<i>Kharif</i>	<i>Rabi</i>
In 1966-67	... 77,456 acres	88,505 acres.
In 1967-68	... 2,40,000 acres	2,54,000 acres.

The total level of food production is to the order of 48 lakh tonnes. The total requirement of our State is a little more. If we maintain the same tempo in cultivation of high yielding varieties, I am sure that we shall be able to solve our food problem by 1970, provided there are no adverse climatic conditions.

There has been considerable progress in land reclamation also. The total area under cultivation in 1956-57 was 2,48,97,000 and the same

(SRI B. V. MAGAVI)

has gone up to 2,58,00,000 in 1963-64. But we have very optimistic target for 1968-69 of 12,000 acres. The progress is not merely extensive but also intensive. The yield per acre has also increased and can be proved from the following figures :

		<i>Yield per acre in lbs.</i>	
		<i>1956-57</i>	<i>1963-64</i>
Paddy	...	1,082 lbs.	1,281 lbs.
Ragi	...	739 ,,	799 ,,
Kharif Jowar	...	356 ,,	486 ,,
Rabi Jowar	...	278 ,,	410 ,,

The above figures are only of the conventional varieties and not the hybrid type. With high yielding varieties we can increase this production three-fold.

There is a tremendous progress in the use of fertilisers also. In 1956-57 the total off-take of fertilisers by farmers was just 20,000 tonnes whereas to-day it is 1,50,000 tonnes.

The plant protection has also not lagged behind. The total area under plant protection to-day is approximately 6 lakh acres as against meagre 13,000 acres in the year 1956-57.

The irrigation facilities in the previous plan periods are as under :—

	<i>First Plan</i>	<i>Second Plan</i>	<i>Third Plan</i>
Number of Wells dug	3,535	3,944	24,657
Supply of Electric Pumpsets.	2,432	1,632	12,808

The ground water survey of Mines and Geology Department is doing some good work and quite a few bore-wells are also being sunk.

With all these, irrigation facilities, our total irrigation is only 8 per cent which is quit low. The agriculture is still subjected to the vagaries of monsoon. It is possible to bring another 3 lakh acres under irrigation by harnessing the sources of water. But we need almost 300 acres to utilise these sources. Sources are all right. But where are the resources? With increase in agricultural production and all-time high prices it is possible to raise these resources from agriculture itself.

The other day, a veteran member on the other side asked "who told you that there are any resources with them"? I pity the ignorance of this learned Chairman of Agricultural sub-committee working under Administrative Reforms Committees. A modest estimate places the amount that would be pumped into the economy at Rs. 1,500 crores.

Some members on the other side advanced an argument that the burden of taxes is more on the rural sector. But the following figures show that it is far from truth.

The total tax payment of the Urban sector is Rs. 670 crores as against the Rural sector which is just 109 crores. Even the taxation on agriculture including land revenue is only 0.9 per cent as against industry which is 15 per cent.

Many of our political parties are not gaining enough courage to tap the rural sector because the rural sector has become all powerful to-day having command over greater number of votes. But the fact remains that agriculture will not prosper without ploughing back the surplus. I do not mean all this extra money generated should be taxed, but their savings should be channelised.

If we look to the history of economic development in early stages of advanced countries, we find that the squeeze on agriculture is necessary in the interest of agriculture itself. I will read a press cutting to substantiate my argument. Let us be a little realistic and not talk about abolition of land revenue. Let us pool all the available resources emanating from agriculture. But this money should be utilised for all-round development of agriculture, for the irrigation project, sinking of well, supplying motive power and agricultural credit.

The Agro-Industries Corporation has a great role to play in the agricultural sector. They should even encourage rural industries apart from merely financing for tractors, etc.

A co-ordinated work of all these, three important establishments, namely, the department of agriculture, the Agro-Industries Corporation, the Agricultural Re-finance Corporation can certainly show good results. The 'take-off' in agriculture is in the near vicinity, if a right policy with vision is pursued.

With these words, I conclude my speech.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನನ್ನಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯಾಂಡ್ 20 ನ್ನು ಎರೋಧಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡೂ ಬದುವಿಂದ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಉಳಿದ ಪಾತೆಗಳಿಗೂ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಪಾತೆಗೂ ವಿಪರೀತ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟು. ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಗನಗೌಡರು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ಆಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಗಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ 'In agriculture Dr. Nagan Gowda's word is final' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭ ಉಂಟು. ನಾವು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವಿತ್ತು, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಇದ್ದ ಮನ್ನಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರಲಾರದಾಗಿದೆ. ಇದು ಏಕೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದದ್ದುಂಟು. ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಗನಗೌಡರು ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅಮೋಘವಾದ ಗ್ಯಾಸನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಾಗು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್)

ತ್ತಿತ್ತು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫರ್ಷಿಲೈಸರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿವರು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಉದ್ಯೋಗ ದಂಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಣ್ಣ ಕಾರುಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆಟಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳು, ಸ್ಕೋ, ಪಾಡರುಗಳು, ಲಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್ ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉದ್ಯೋಗ ದಂಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಪೂರ್ಣ ಎರಾಮು ಕೊಟ್ಟು ಒಕ್ಕಲುತನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುವಂಥ ದಂಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಸಚಿವರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸೆ ವಹಿಸುವಂಥ ಧೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂಥ ಆಮೋನಿಯಂ ಸರ್‌ಫೇಟ್, ಸೊಪರ್ ಫಾಸ್ಫೇಟ್ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ತರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ನೂರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಏರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಮಾಲನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಹರುಗಳವರು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಹರುಗಳಲ್ಲ ದೊರೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳ ಕಿಮ್ಮತ್ತು 20—25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿದೆ. ನೂರಾರು ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೈತನೂ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಗನಗೌಡರು ಇಂದಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅನೇಕವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಧಾರಿಷ ಎಂದು ಅನೇಕ ಉಳಿದ ರಾಜ್ಯದವರು ಸಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರು ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ಆಧಾರಿಷ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಮಾಡತಕ್ಕುದಾದರೂ ಏನು? ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಅವರ ಕೈಕೆಳಗಿನ ನೌಕರ ವರ್ಗವನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆ ಇದ್ದಾಗ, ಎಂಥ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಅದರ ಏನು, ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬುದ್ಧಾಗಿ ಬಂದರೆ ಏನು, ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಒಕ್ಕಲುತನದ ಸಚಿವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಸುಧಾರಣೆ, ಕರ್ಯಾಣ ವಾಡ್ಯ ಎಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಧ ಖಾತೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಒಕ್ಕಲುತನ ಖಾತೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಪಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು ಸುತ್ತೇನೆ. ಎದ್ದಾ ಖಾತೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಖಾತೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಖಾತೆಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಎರಡನ್ನೂ ಒಬ್ಬರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೇ ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆ ಇರುವವರಾದರೂ ಕೂಡ ಎರಡೂ ಖಾತೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೀಡ್ಸ್, ಸಾಯಿರ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್, ಮೆನ್ಯೂರ್, ಕ್ರಾಪ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೀಡ್ಸ್ ಕಾಂಪೋರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಹಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಸೀಡ್ಸ್ ಕಾಂಪೋರೇಷನ್ ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರೊಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಸೀಡ್ಸ್ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರಿಮೆಂಟ್? ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಸೀಡಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಯಾರು, ಸೀಡ್ಸ್

ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ? ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂಥ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಸೀಡ್ಸ್ ಸರ್ಚಿ ಫಿಕ್ಸೇಷನ್ ಬೇಕಾದರೆ ಸಹಿತ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಚಿಫೈ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮೆಷಿನ್ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತವರ್ಗ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ, ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾರದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದಿವಸ ಸೀಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳವೆಲ್ಲ ಕೂಸು ಬಡವಾದಂತಾಗಿದೆ. ಒಕ್ಕಲುತನದವರು ವಾಲನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಚಿಫೈಕೆಟ್ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಕಟ್ಟಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿದ್ದರೆ ಸೀಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 6 ತಿಂಗಳಾದರೂ ಸರ್ಚಿಫೈಕೆಟ್ ಸಲುವಾಗಿ ಒದ್ದಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಕ್ಕಲುತನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೂ ರೈತರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿ ತಿಳಿಸುವ ಮಾತೇನು.

5-30 P.M.

ಇನ್ನು ರಿಸರ್ಚ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಡಾ. ನಾಗನಗೌಡರು ಅವರು ಯಾವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರೋ ಅದರ ವರ್ಣನೆಮಾಡಿ ರಿಸರ್ಚಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯೋರೇಟರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಸರಕಾರವನ್ನು ಅದು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಗಳಿಲ್ಲ. ಚುಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೂ ಸಂತೋಷವೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಕ್ಕಲುತನದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲಮೇರೆ ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಜನರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಮಾಡಿರುವುದೇನು? ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಎಕ್ಕದ ಗಿಡಗಳಿವೆ, ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಏನು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅವನ್ನು ಕೈಯಿಂದಲೇ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಭೀತಿಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್ಸರ್ವೇಷನ್ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವೇನು? ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಒಂದು ಕಡೆ ಅದನ್ನು ಮಾಂಟರ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತೇ? ಇಂದು ಎರೆ ಭೂಮಿ ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್ಸರ್ವೇಷನ್ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದೇ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧಿಕ ಸಚಿವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇನು ಒಕ್ಕಲುತನದ ಬಗ್ಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವನಿಗೆ ಬೆರೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಬೆರೆ ನಿಗದಿಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥ ಏನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ ಅದರ ಬೆರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆಗಿರುವ ಬರ್ಡು, ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳ, ಅದಕ್ಕಾಗುವ ಬಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಬೆಳೆದುದಕ್ಕೆ ಬೆರೆ ಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲೂ ಆ ರೀತಿ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ? ಇತರರಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ನರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಕಟ್ಟಲು ಸರಿಯಾದ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅವಕಾಶ ವಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಸಬಹುದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬೇಕು. ಇಂದು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ಧಾರಣೆ ಕಡೆಮೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೆಚ್ಚಾದ್ದನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಧಾರಣೆ ಇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ರೈತರು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಏನು ಜೋಳದ ಬೆರೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು, ರೆವಿ ಬೆರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಗ ಸರಕಾರ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಧಾರಣೆ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರ ತಾನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಬೆರೆಗೆ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ? ನಾವು ಸದ್ಭಾವೆಕಂಡಿ, ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮವರೇ ಅದರ . ನಾಗನಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾದರೂ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೇ? ರೆವಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಚಳುವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಚಳುವಳಿ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ವಕ್ರಲುತನದವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಧಾರಣೆ ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕ' ಮಿ'ಕರು ಮಾಡುವಹಾಗೆ ರೈತರೂ ಕೂಡ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಡುವುದು ಮಹಾಪಾಪ. ಈ ಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು. ಬಾಬಿದಿದ್ದರೆ ರೈತರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು.

ನೀಡ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಧಾರಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರೊಸೆಸಿಂಗ್ ಯೂನಿಟ್ ಇದೆ, ರೈತರಿಗೆ ಜಮ್ಸ್ ಇರುವ ಸೀಡ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಕಡೆ ಮದತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತ ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಸಕಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೃಷಿ ಪಾಠಶಾಲೆ ಪ್ರಗತಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ನೌಕರರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬಡ್ತಿ ವಗೈರೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯುಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಆದರನ್ನು ಕೂಡ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿರುವ ನಂದರ್ಭಾಗಳಿವೆ. ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ನೌಕರರ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಅವರು ಮನಃ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರೈತರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸರಿಯಾದ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸಮಯ ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳೇನಿವೆ ಅದನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಪಾಯಿಂಟುಗಳಿಗೂ ಜವಾಬು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವ್ಯವಸಾಯವು ದೇಶದ 80 ಭಾಗದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಿತ್ರರು ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೆಲವರು ಸರಕಾರವನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪಡೆ ಪಡೆ ಮನವಿಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೂ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮನೋಭಾವವೆನಿಸಿದೆ. ದಿನಾ ಹೇಳುವುದು ತಾನೆ, ಹೇಳಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಮನೋಭಾವವೇ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು, ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿವೆ, ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ, ಆದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆಯೇ, ಉತ್ತೇಜ್ಜೆಯೇ ಅಥವಾ ಸರಕಾರವನ್ನು ಟೀಕಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ 50 ವರ್ಷಗಳ ರಿಕಾರ್ಡನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶ ಪದೇಪದೇ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಜನರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖುಷಿ ಪ್ರದೇಶ, ಡ್ರೈ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್, ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಡೆಲ್ಟೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿರುವುದು ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ ಬಂಡಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಕೆರೆ ದುರಸ್ತಿಮಾಡಬಹುದು, ಮಾತತಕ್ಕದ್ದು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆತಾನೆ ಕೆರೆ ದುರಸ್ತಿಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು? ಮಳೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಏಷ್ಟು ಹಾನಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಇದು ಉತ್ತೇಜ್ಜೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಳೆಬೀಳಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಕಡಮೆಇದೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಯಿದ್ದು ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ರೈತರು ವರಪಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಇರುವ ಸೌಖ್ಯ ರೈತರಿಗಿದೆಯೇ, ಅವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕರಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದರೆ ರೈತರು ಅದನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲರೇ? ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಲ.

ಈಗ ಕೊಂಡೆ ಯೋಜನೆಮಾಡೋಣಾಗಲ, ರೈತಾಪಜನರು ಅದರಲ್ಲೂ ಸಮೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ತಕ್ಕವರಿಗೆ 5 ಎಕರೆಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ.

ಅಂತಹವರೆಲ್ಲರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕೂಲಿಗಳಂತೆಯೇ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ನೀರನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬದುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ, ಮನೆಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮಳೆಯ ಅಭಾವದಿಂದ ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ಕೂಲಿಯಾಗಿ ದುಡಿದು ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪುಸ್ತುತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಏಕೆ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವುದಿಲ್ಲ ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ಉಪಶ್ಚೇಷ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ತಕ್ಕ ಜನರು ತಮ್ಮವರಲ್ಲವೇ ? ಒಂದು ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ ಹೊಸದಲ್ಲ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕವನ ಸೈರಣಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು ಆದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಡೆಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕ ರೈತ ಏನಾದರೂ ರೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪುಸ್ತುತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಜನರನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಬೇಡಿ. ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ತೆರಾಂಗಣ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ಹಸುವಿನಂತೆ, ಮಿತಿಮೀರಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಹುಲಿಯನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲದು ಆ ರೀತಿ ಬರ ರೈತ ಇದ್ದಾನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಕಡೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಎಲ್ಲವೂ ನಿಜ. ಆದರೆ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸುತ್ತಾಂ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಾವು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಸತ್ಯಾಂಶ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ರೈತ ಬದುಕುವಂತೆ ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೂ ಕೂಡ ಈಗ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಬೇಕೆಂಬ ಅತಿ ಇದೆ, ತೆಗೆಸಿದ್ದಾರೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕು, ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ನೂರಕ್ಕೆ 90 ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡೋಣ ? ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲ ತರೆಯುವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಮೇಲೆ ನೀರು ಬರದೇಕೊಂಡರೆ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಭಗವಂತನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ! ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಅತನೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಈಗ ಒಹಾರಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತಾರಂತೆ, ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಂನಲ್ಲಿ ಡ್ರಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊಳವೆ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಸಂಸಾರಿಗಳು, ಅಲ್ಲದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು ಆತ್ಮಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶೆ ಅವರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದೈವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ದೈವದತ್ತವಾದ ಮಳೆಯು ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹಾಲಿಖರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಬೆಳೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೆರವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನದನ್ನೇ ಅಗಲಿ ಹೇಳಿದರೆ—ಕಾಪ್ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕಾಪ್ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವಾದರೂ ಮಾಡ ಬಹುದು, ಯಾವರೈತ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಬೆಳೆ ಇಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಆದರೂ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಧಾರಣವಾಸಿ ಪಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅಯಿತು ಅಂದರೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಡಿ. ಎ. ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಬೆಳೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ರೈತನಿಗೆ ಏಕೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ)

ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಾರದು ? ಅದು ಅವರ ಹಕ್ಕು ಅಲ್ಲವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೊಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟರಾಯಪ್ಪ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ).—ಮಾನ್ಯಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾದ ದೇಶ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ 80 ರಿಂದ 85 ಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒದಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ದಲ್ಲಿದೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಗಿದೆ. ಆ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಶ್ವಾಸನೀಯ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಉತ್ತಮವಾದ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ಬೇಕು. ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒಂದಷ್ಟು ಬಂದಿವೆ, ಮೆಕ್ಕೆ ಜೋಳ, ಬಾಜ್ರ ಮತ್ತು ಜವಾರ್ ಈ ರೀತಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಬೀಜಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೀಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಬೀಜದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಬೀಜಗಳು ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೀಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಸರಬರಾಜಾಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿ ಪೂರಿತ ವಾದ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಬೀಜ ಸರಬರಾಜಾಗಿ ಆದರಿದ ಬೀಜದ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ. ಇದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಬೀಜಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಇದರ ದರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 2-3-4 ಪಟ್ಟು ಈ ಬೀಜಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಬೀಜ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರಕದೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಬಂದು—ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೀಜವನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟು— ಆ ರೈತರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಿದ ಕಾರಣ ಈ ಬೀಜದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉತ್ತಮ ಬೀಜ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಬೀಜವನ್ನು ಬೆಳೆದವರು ನಿರಾಶರಾಗಿ ಆ ಬೀಜವನ್ನು ಬೆಳೆಯದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಬೀಜವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಬ್ಬರ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಐಸೊರೇಷನ್ ಪ್ಯಾಟ್ರಿಮ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇದೆ. ಸುಮಾರು 200 ಅಥವಾ 400 ಮೀಟರ್‌ಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ರೈತರು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವೈಷಮ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಬೀಜದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ತೋಟಗಳು ವಜಾ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕೂಡ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೆಸಿಕ್ಲೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೆಸಿಕ್ಲೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೀಜ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಕುಣಿಗರ್, ಸಗ್ಗನ ಹಳ್ಳಿ, ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ರೆಸಿಕ್ಲೇಷನ್ ಇದೆ. ಬತ್ತಿನ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಬಹುದು ಅವರು ರೇಷ್ಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾಸಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಸುಮಾರು 4 ಅಥವಾ 6 ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಬರೀ ಉತ್ತಮ ಬೀಜ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸಿಗದೆ ಮಾಡಿ ರೆಸಿಕ್ಲೇಷನ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಬೀಜವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಮೆಕ್ಕೆಜೋಳವನ್ನೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರ್ಕುಲರ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಒಂದು

ಕ್ರೀಟಾಲಿಗೆ 75 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಕಡಿಮೆಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಲ್ಲಪ್ಪಪ್ಪ ಕೊ.ಅಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಅಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿರಾಶೆ ಬಂದಿದೆ. ರೈತರು ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಅವರು ಬೆಳೆಯುವ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ 2 ಕೋಟಿ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅತಿವ ವೇದನೆಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಹಾ ಮೈಸೂರು ಆದಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಕರ್ಣಾಟಕವಾದಮೇಲೆ ದೈವದತ್ತವಾಗಿ ಈ ಮಹಾ ಮೈಸೂರನ್ನು 134 ಮೈಲಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರ ದೊರೆತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರ ಬಂಗಾರನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭಂಗಾರ ಅಂದರೆ, ಮಾನುಗಳನ್ನು ಪದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಸುಮಾರು 120 ಮೈಲಿ ಸಮುದ್ರ ಕಿವರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೇ ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. 1966-67ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾನುಗಳ ಮಾರಾಟದಿಂದಲೇ ಅನನ್ಯ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದೇವೆ ನಮ್ಮ ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆರಡೇ ಒಂದು ಪಾಲು ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 10 ಸಾವಿರ ಚದುರಮೈಲಿಯಷ್ಟು ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆ ನಮಗೆ ಸೇರುವುದಿದೆ. ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಚದುರಮೈಲಿ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ವೇದನೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಒದಗಿಸುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಯರ ಕಡುರೆ ಕತ್ತೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. 1966-67ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ 48 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, 1967-68ನೇ ಸಾಲಿಗೆ 37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ 1968-9ನೇ ಸಾಲಿಗೆ 30 ಲಕ್ಷ 7 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಾನು ತಿನ್ನುವ ಜನ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಬಹಳ ಚುರುಕಾಗಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿರಬಹುದು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಈ ಬಡತನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನು ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಸ್ತ್ರ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಇದರಿಂದ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡ್ಲಿವರಾಯಿಲ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆ ಮಿಲ್ಲ ಮಾನಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅದರ ಬದಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೂ ಇತ್ತೀಕೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 1962-63ರಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಸೇರಿಸಿ ಮಾನುಗಳನ್ನು 1 ಲಕ್ಷ 15 ಸಾವಿರ 583 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. 1965-66 ರಲ್ಲಿ 99 ಸಾವಿರ 277 ರಷ್ಟು ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. 1962-63 ರಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1965-66 ರಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 12 ಲಕ್ಷ 92 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾನು ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೂ, ಮೆಕಾನಿಕ್ ಯಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 120 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಸಮುದ್ರ ಕರಾವಳಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಾನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಪದೇಶಗಳಾಗಿರುವ ನಾವ್ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್—ಇವುಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅತಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ರಾಜ್ಯಗಳು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಏನೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 120 ಮೈಲಿ ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆಯಲ್ಲಿ 1,246 ಯಾಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳಿಂದ ಖಾನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 847 ಯಾಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳಿಂದ ಖಾನಿನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ 318 ದೋಣಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆಯಲ್ಲಿ ಖಾನಿನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಖಾನಿನ ವ್ಯವಸಾಯದ ವೇಗ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಯಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಫಿಷ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಫೆಡರೇಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಎ.ಆರ್.ಸಿ. ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು 3 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗೆ 1 ಕೋಟಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ ಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳಿಂದ ಖಾನುಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಐಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದ್ದೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ 63 ರೆಂಪದ ಬೆರೆಗಳು ಇವೆ. ಅವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಗುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರಿಗೆ ಯಂತ್ರ ಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ದೇವರಾಜ ಶರಣ್ (ಪಶುಪಾಲನೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ವಾರ್ತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಯಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಖಾನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ಬಹಳ ಬಡವರು. ಯಂತ್ರಚಾಲಿತ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಲೇ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಖಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಖಾನುಗಾರಿಕೆ ಶಾಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಮೊನ್ನೆ ಖಾನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಅವರು ಖಾನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಫಿಷರೀಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಮತ್ತು ಫಿಷರೀಸ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಿಲಬಸ್‌ನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಖಾನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಇರುವ, ಖಾನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಖಾನು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಫಿಷರೀಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಫಿಷರೀಸ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅಲ್ಲಿ ತೆರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು.

6-00 P.M.

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಖಾನುಗಾರಿಕೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೇ ಅವರು ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಯಾವಾಗ ಅದರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತದೋ ನನಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯದು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಶೇಷ ಖಾನುಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ರವಾನೆಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಸಖಗಿ (ಭಟ್ಟರ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಡಿಪ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು 184 ಮೈಲಿ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವಿನಾನುಗಾರಿಕೆ ಧಂದೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಸುಮಾರು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಡೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅಹಾರದ ಪೂರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೊರತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದು ನಮಗೆ ನಿಸರ್ಗದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಅಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇತರ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಕಾದಂತೆ 3-4 ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಫ್ರೋಟಿನ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅಹಾರ. ಇಂಥ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಅಹಾರ ಸಿಕ್ಕದೆ ಜನರು ಬಹಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನಿಮಿಯದಿಂದ ನರುಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೂಡ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಂದರೆ ಕೇರಳ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಈ ಧಂದೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ರವಾನೆ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಗಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮೀನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಖಾದಿವರ್ತಿ ಈ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಶಾಖೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಫೆನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರಿಂದಲಾದರೂ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 500 ಮೆಕನೈಟ್ ಬೋಟುಗಳಿವೆ. ಇವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎರಡು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲೂ 50-50 ಹುಡುಗರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ 40 ಹುಡುಗರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ 40 ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ತೆರೆಯಲಿರುವ ಮೂರನೆ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತೆರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಜೋ ನಾರ್ಸರಿಜಿಯನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಎಂತ ಒಂದಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಎರೆಕ್ಟಿಕ್ ಫರ್ವ್ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಕಾಂಪಿಟಿಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೋಟ್ ಬಲ್ಲಿಂಗ್‌ಯಾರ್ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 40-50 ಜನರು ಮಾತ್ರವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂಪರ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗರಾಟೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ನಡೆಸದೆ ಮುಚ್ಚಿರುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಂದು ರೆಪ್ಲಿಬ್ಲಿಷರ್ ವಾಗ್ನ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಕುಡುಕನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ನಾಡುರಸ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಟ್ರಕ್ ಬೇರೊಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಟ್ರೈರುಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೋಟುಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಯಂತ್ರಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್‌ವಾರಲ್ ಮತ್ತು ಬ್ರೂಕ್ ಎಂಬ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ 30 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಎಣ್ಣೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಎಚ್.ಬಿ. ಇರತಕ್ಕ ರೆಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದಿನಕ್ಕೆ 60 ರೂಪಾಯಿನ ಎಣ್ಣೆ ಬೇಕು! ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಿವಟಗಿ)

ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣಿ ಅನುಸಂಸ್ಕೃತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕುಡಿಯತಕ್ಕ ಎಂಜಿನ್ ಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಡಮೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕುಡಿಯತಕ್ಕ ಎಂಜಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಭಿನ್ನಭೇದವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂಗ್ಲೆಷಿಯಾನು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 150-200 ಎಚ್.ಪಿ. ಇರತಕ್ಕ ಎಂಜಿನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಬಹಳ ಆದರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡತಕ್ಕ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಜನರು ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೇಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀಕ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕ್ಯಾಜುರಿನಾ ಜಾಗವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಧ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ರೀಕ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಹೇಗೆ ಆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಹೌಸಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಮಾಡರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಂ. ಐ. ಸಿ. ಅವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಗಾಪಿಯವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಏಕೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೇದ ಅಗಲಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎರೋನ ದೋಷ ಇರಬೇಕು. ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೋಷ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಮಾದತಂತ್ರವರು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. 3ನೆಯ ದೋಷ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಭರತಖಂಡದ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಗಲ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಗಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 15-20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಲೇ ನೀತಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಉಪಕರಣಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸಣ್ಣ ದೇಶವಾದ ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕಂಥ ಉಪಕರಣಗಳು 20 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಆದಾಗ ಯಾವರೀತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ನೈಋತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ ಅಗಲಲ್ಲ. ಆ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಬೇಕಾದಂತಹ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿನ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಗಲ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕಂಥ ಉಪಕರಣಗಳು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆನುಗುಣವಾಗಿ ಇರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಗೊಬ್ಬರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕು ಯಾವ ತರದ ಗೊಬ್ಬರ ಬೇಕು, ಅದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದಾಖಲೆಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಏನೋ ಬೆರೆಸಿ ಮಾರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೆರೆಸಿ ಮಾರತಕ್ಕಂಥ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಏನು ದೋಷ

ಇದೆ ಎಷ್ಟು ಸಾರವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಮಾರತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅರಿತಿ ಮಾಡಬೇಕೋದರೆ ಅವನಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ರದ್ದುಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ಡಿದರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ನೀವು ರಿಸರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ 2—3 ಫರ್ಸೆಂಟ್‌ನಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಪಡೆದು ಇಲ್ಲಿ ರೈತನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ 11 ಫರ್ಸೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರಿಗೂ ಅದಾಯ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ರೈತನಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಪ್ರೈವಿಟಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ. ಅವರಿಗೆ 4—5 ಫರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ಡಿಯಂತೆ ಒದಗಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಸಾಲಗಳು ರೈತಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಬಡ್ಡಿ ದರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಏನೇನು ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದರ ಫಲ ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಒಂದು ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಸಬು ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣಕಾಲದ ಕಸಬನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ರಾಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಭ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೈತನೇ ಆಗಲಿ 365 ದಿವಸವೂ 8 ಗಂಟೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣಕಾಲದ ಕಸಬನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಕಾಲದ ಕಸಬನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಸಬಾಗಿ ಉಳ್ಳವರಂಥ ಕೈಯ್ಯಿಲ್ಲ ಈ ಇರಾಖೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಉಪಕಸಬಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರ ಕೈಯ್ಯಿಲ್ಲ ಇದೆ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಇದರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಏನು ಇದೆ ಎನ್ನುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ಅಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಸಾಯ ತೀವ್ರವರ ಕೈಯ್ಯಿಲ್ಲ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಖಾತೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರೇಗೌಡರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ಏನು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರೇಗೌಡರಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆಯೇ? ಹಿಂದೆ ಈ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಖಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Mr. CHAIRMAN.—Let us hope that the Deputy Minister for Agriculture will give us good replies. He comes from an Agriculturist family.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—We are not at all questioning the competence of the Deputy Minister to reply. The only point is, in what non-challant manner this Government is treating this all important subject covering 80 per cent of the population is the only thing my friend is trying to drive home.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಡ್ಡೆಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರಿಂದ ಉತ್ತರ ದೊರಕಬೇಕು. ಅದು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ)

ದಲ್ಲ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಾದ ಭೂಮಿ ಇದೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಯಾವುದು ಈಗ ಅವಶ್ಯಕ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಪುಡಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾವು ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಹಾರದ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಆಲೋಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri P. B. NANDIHALI (Uchagaon).---Mr. Speaker Sir, I would like to make few observations on the demand for Rs. 7,08,05,000 which is on Agriculture. It is the only field to feed the hungry and to cloth the naked. More than 75 per cent of the population depend upon agriculture. Due to the aggressive policy of the Government there has been no progress up to the mark in this field and our country is begging from the foreign countries. It is a disgrace to our golden land which was once well-provided and well-supplied. The most important factor before the cultivator is the land and due to the half-hearted Tenancy Act it has not been solved at all. All the cultivators are forced to cross the thresholds of lawyers and courts and it is merely a waste of time, energy and money. Taking the advantage of this Tenancy Act, in these 20 years the landlords have taken resignations and "Nokarnamas" from the tenants and they have deceived them and we see much of the land is unused. Therefore I suggest the officers in the Agriculture Department that it is their bounden duty to investigate into the lands which are lying waste and to take them under their control and distribute it to landless labourers who are there in the rural area. It is also the duty of the Government to abolish the Zamindari and intermediaries which are in the way of this. Until and unless the tiller of the land is made owner of the land he will not pour his heart, blood and sweat of his brow in the fields and the grow more food campaign will not be successful one. The poor cultivator is bound to die in debts and the Government must therefore, simplify the procedure in regard to sanction of loans and financial help to agriculturists. It is a great necessity. The loans are required for reclamation of land, to purchase cattles, irrigation wells, implements, oil engines and pumpsets, seeds and also to purchase lands. To-day the procedure of sanctioning loans is most harassing and the peasants do not intend taking any loans from the Government. Therefore I suggest that this procedure must be simplified and there must be low rate of interest rate and long term loans must be provided, to the tillers of land.

The third point is about Electricity. In Mysore State less than 10 per cent of the rural areas are electrified and in the border area that is, the Marathi border area less than 5 per cent of the rural area is electrified. Electricity plays the most important part in agriculture. By electrifying we can save the cow-dung which is now used for fuel and I

think about 50 per cent of it is used for fuel. Agriculture must be treated as an Industry. As Mr. Louis Gray says :

“The agricultural machine, like the industrial, represents a new and more rational combination of the simple components of an operation originally performed by man. It does away with the qualitative and quantitative limitations of the human body. Efficient tillage machinery accomplishes more effective cultivation resulting in a larger product per acre.”

Unless and until all the villages are electrified we cannot treat agriculture as an industry. To-day the more aggressive policy of electrification is, as I came to know, that 50 per cent of the amount of the expenditure for electrification has to be deposited, Secondly an amount of Rs. 1,000 has to be deposited for each pumpset. According to my experience it is impossible for the common peasant to deposit that amount. Therefore I suggest that no loan or deposit should be taken from the landlords whose land is less than 10 acres.

The Madras Government has electrified every village and they have solved the problem. Andhra also has solved this problem. Unless and until there is more income in agriculture, the intelligent people will not be attracted to take up agriculture. In southern Maharashtra the people were going to Bombay to work in Mills to earn their livelihood. But to-day the Maharashtra Government has taken keen interest in agriculture, and therefore, we see that people are attracted in agriculture and are working there. In Rathnagiri they have developed the plantation of cashew. It will be a good industry and will give good income. It has been said in the Budget Speech that the Government has distributed 159 tractors in 1967-68. My experience in my own taluka is that they are always under repair and no common peasant can use these tractors and bulldozers. Therefore I suggest that small machines are necessary for small farmers. Medium size tractors for ploughing, levelling, sowing etc., are necessary. The farmers have realised the importance of mechanisation. I know that one Deputation of agriculturists from Belgaum Taluka came here for the power tillers. I request the Government to do the needful and simplify all the matters and these schemes must go to the doors of the peasants. There are so many officers in the department of agriculture and much of the amounts is being spent on the salaries, T.A., D.A., etc., of the officers. They must unite themselves and work whole-heartedly and only then, the scheme can be successful. Otherwise this department will be a failure. It will be a fense to eat not only the crops but even the soil in fields.

About irrigation schemes I may mention that there are both major and minor irrigation schemes. It must be the aim of the Government and the officers of the Agricultural Department that every inch of the land is utilised for this purpose and every drop of water of rain must be arrested and proper distribution of water is arranged. This is also most important and the Government must give due consideration to this.

(SRI P. B. NANDIHALI)

With these words I thank the Chair for giving me an opportunity to speak.

6.30 P.M.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಪಶುಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕಂಥಹ ಬಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಾಲರು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೋಣ. ದುಡ್ಡು ಇದ್ದರೆ ಒದಗಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿಗೆ, ಮೀನು ತಿಂದು ತಿಂದೂ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ, ಇರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎರ್ರಾ ಪುಟಗಳಲ್ಲೂ ಹುಡುಕದೆ, ಕೇವಲ 30 ಲಕ್ಷ, 45 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಬೇರೆ ಪುಟಗಳನ್ನು ಒದಿ ನೋಡಿದರೆ, ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಣ್ಣೆ ಅಲ್ಲ ಕೊಳೆತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆರ್ರಾ ಬಂದು ನೋಡಿ ಬೇಕಾದರೆ. ಫಿಶರೀಸ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಲಿ, ಕೇರಳಕ್ಕಾಗಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೋಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕರಾವಳಿ ಬಂದುದು 1957 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ. 11 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ನೋಡಿ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೇ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಎರಡನೇ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ 42 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮೂರನೇ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ 130 ಲಕ್ಷ ಬಚ್ಚಿ ಪ್ರೊವಿಜನ್ ಇದ್ದರೂ ಬರ್ಚು ಆದುದು 173 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿ. ಮೂರನೇ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಶ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಎಂದು ಹೇಳಿ 65-66 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 78 ಲಕ್ಷ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. 66-67 ರಲ್ಲಿ 48 ಲಕ್ಷ ಬರ್ಚು ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ 53 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ outside the plan ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬಂದಿವೆ. ಆಮೇಲೆ 67-68ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಳೆದ ಸಾಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದು 60 ಲಕ್ಷ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ 10 ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ 68-69 ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಿ. 332ನೇ ಪುಟ, 626 ನೇ ಪುಟ, 186, 221, 201 ಪುಟಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ. ಒಟ್ಟಿಗೆ 65 ಲಕ್ಷ ಈ ಸಾಲಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಅದರಲ್ಲಿ ಎರ್ರಾ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯದು ಎರ್ರಾ ಸೇರಿದೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕಾನ್ಸ್‌ರಡ್ ಸ್ಕೀಂ ಎಂದು ಸುಮಾರು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಿಡರೇಶನ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 89 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚಾದರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್ ಹೇಳಿದರು—ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಡ್ ಫಿಶರೀಸ್‌ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ನಿಜಾಂಶ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 8-10 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶ ಇದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೀನನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಆಡಳಣ ಇರುವುದು ದುಡ್ಡಿನದು. ಈ ವರ್ಷ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯು ಫಿಶರೀಸ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿದೆ ಸಾಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. 17—18 ಕೋಟಿ ಸಣ್ಣ ಮೀನು ಮರಿಗಳು ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಲಾನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಣಬೇಕು. ನಾವು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮೀನು ಇದೆ. ಇದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟರು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮ ಊರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯವರೂ ಒಂದೇ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಇನ್‌ಝಾಂಡ್ ಫಿಶರೀಸ್ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ಸಾಲದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಫಿಶರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ನಡೆದು ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ ಇನ್‌ಝಾಂಡ್ ಫಿಶರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸೋಣ. ಇನ್ನು ಬಜೆಟ್ ಪ್ರೊವಿಜನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ಯಾಕೆನ್ಸೈಡ್ ಬೋಟ್ಸ್ ಕೊಡುವಾಗ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆ ಎಂದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವುದು ಹೇಳಿದರೂ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೂರ್ಯ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ಅಲ್ಲ, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅಂಥ ದೊರರುಗಳು ಇದ್ದರೆ ನೋಡೋಣ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿ ಹೋಗಲಾರದು. ಇವೊತ್ತು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರ ಕೃಪಾಸಿಟಿಯೇ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಎರಡು ಬೋಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಇರುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೀ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾಡಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ಸೊಕ್ಕು ಬಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಕೊಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸಾತ್ ಕೆನರಾದಲ್ಲಿರುವ ಬಲ್ಡಿಂಗ್ ಯಾರ್ಡ್‌ನ ಕೃಪಾಸಿಟಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೋಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕೃಪಾಸಿಟಿಯೇ ಕಡಮೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಸುಮಾರು 30 ಬೋಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಯಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಅನುಕೂಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಮಾಣವೇನೋ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ:

1956-1957 ರಲ್ಲಿ 81,284 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಮೀನುಗಳಿತ್ತು;
1957-1958 ರಲ್ಲಿ 93,985 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಇತ್ತು; 1958-1959 ರಲ್ಲಿ
1,10,605 ಟನ್‌ಗಳು; 1959-1960 ರಲ್ಲಿ 1,03,637 ಟನ್‌ಗಳು; 1960-
1961 ರಲ್ಲಿ 1,10,953 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್‌ಗಳು; 1961-1962 ರಲ್ಲಿ 44,488
ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್‌ಗಳು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಮೆಕನ್ಸೈಡ್ ಫಿಷಿಂಗ್ ಎಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಬೋಟುಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಮೀನುಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೀನುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಎಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೇ ಸೆಂಡೀಷ್ ಎಂದು ಒಂದು ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಫ್ರೈನ್ಸ್ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಜಾತಿ, ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಸಿಗದೆ ಮೀನು ಜಾತಿ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇವನ್ನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮೀನುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಈಗ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಮೀನುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಡಮೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಹವಾಮಾನಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೀನುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನೂತನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಮೆಕನ್ಸೈಡ್ ಬೋಟುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ದೋಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಇದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ Deep sea fishing ಹಾಗೂ Shore sea fishing ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧಗಳು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನ ಇನ್ನೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಸುಮಾರು 30-40 ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ಹೋಗಿ ಡೀಪ್ ಸೀ ಫಿಷಿಂಗ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದಡದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಳತೆಯೊಳಗೆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡೀಪ್ ಸೀ ಫಿಷಿಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಮೆಕನೈಸ್ಡ್ ದೋಣಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮೀನುಗಳು ಇನ್ನೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡೀಪ್ ಸೀ ಫಿಷಿಂಗ್ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟುಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮೀನುಗಳು ಸಿಗುವ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ವೇ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣ ಒಳನಾಡು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿರು ಹೇಳುವವಾಗ ಮಾಡಲು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ಲಾನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪ್ಲಾನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಮುಂದೆ ತರುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ತಾವೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಹಣಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಮಾಡಬಹುದು ಅದಕ್ಕೇನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ನಿಡುಮೀರಪ್ಪ.—ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ? ಬೇಕಾದರೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ, ಹಣ ಕೊಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಸಂತೋಷ. ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನೋಡೋಣ. ಇನ್ನು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

1962-63 ರಲ್ಲಿ 1,15,583 ಟನ್‌ಗಳು ; 1963-64 ರಲ್ಲಿ 99,463 ಟನ್‌ಗಳು ; 1964-65 ರಲ್ಲಿ 1,19,185 ಟನ್‌ಗಳು ; 1965-66 ರಲ್ಲಿ 99,227 ಟನ್‌ಗಳು ; 1966-67 ರಲ್ಲಿ 1,28,334 ಟನ್‌ಗಳು ; 1967-68 ಸಾಲಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಶೇಖರಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಸರಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಗಳನ್ನೇ ನಾನೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ತಮಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೀನುಗಾರರ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಂತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಸ್ಕೀಂನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮೀನುಗಾರರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತೆರೆಯುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಒದಿದವರು ಯಾರೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೀನುಗಳನ್ನು ಇತರೆಯುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿಸಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆದು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವಂತಹವರು ಮೆಕನೈಸ್ಡ್ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇಂಜಿನೀರ ನಾರ್ವೇಜಿಯನ್ ಸ್ಕೀಂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಮೆಕನೈಸ್ಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಜೋಚ್ನಾಬೇಕು. ಪೋರ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್ ಆಗಬೇಕು. ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಕಟ್ ಮೋಷ್ ಮುಖೇನ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ

ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಡಕರ್ಣಿಯವರು ಕಟ್ ಮೋಷನ್ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಂಪಿಷ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬುಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಾದ್ರಾಸ್ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಸ್ಕೀಂ ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಜಾಗ ಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬರೆ ತಯಾರಾಡಲು ಒಂದು ತರಹದ ನಮುವಾದ ದಾರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಈಗ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನೈರಾನ್ ದಾರ ತಯಾರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಯೋಜನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಖನಿರ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಇನ್‌ಸ್ಟೆಲೇಷನ್ ಆಗಿ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರೆ ತಯಾರಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಡೀಪ್ ಸೀ ಫಿಷಿಂಗಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾತನ್ತ್ರ್ಯ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲತೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಷನರೈ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬೊಂಬಾಯಿ ಹಾಗೂ ಹಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮೀನು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಪ್ರೋನ್ಸ್ ಎಂಬ ಮೀನು ಇಲ್ಲದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿದೆ ಹೊರಗಡೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದೊಂದು ವಿಚಾರ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್ ಐನ್‌ವಾಂಟ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿವೆ, ಇದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೊರಗಡೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಒಳಗಡೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮೀನು ಕಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಇದನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಮೂಲಕ ಎಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೀನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮುಖೇನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಕೊಂಡ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಆಶೆ ಇದೆ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಇತರೇ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ತಾವು ಮೀನು ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮೀನು ತಿನ್ನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬಹು ಮಂದಿ ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಎಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಹು ಏನೆಯದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ತಮ್ಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಇರಾಖೆಯ ಫಿಷ್ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮೂರು ವರ್ಷವಾಯಿತು ನಾವು ಮೀನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್‌ರನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಳದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪಂಚಾಯತಿಯವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಫಿಂಗರ್‌ಲಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾತಿಯ ಮೀನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಪೂರ್ಣ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೋಡೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹರಾಜು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಊರಿನವರೇ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಪಂಚಾಯತಿಯವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಅದು ಬೇಕು, ಜನ ತಿನ್ನಬೇಕು ಹಾಗೂ ಆದಾಯವೂ ಬರಬೇಕು. ಆ ಸ್ಥಳದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದ್ದರೆ ಸರಕಾರದ ಸಹಾಯ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ತಮ್ಮಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಯ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರೇ ಇಲ್ಲ. ಕೋಡಿಯಿಂದ ನೀರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೀನು ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವಿ. ಐತಾಳ.—ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಫೆರೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಮೇಲೆ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಗಳಿಗೆ ರಿಪ್ರೆಜೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿರುವುದು ತಮಗೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿಲ್ಲ. Then how to give representation ? It is an elected body. What is it we can do ? I am not aware that Government is nominating Directors. If Government has continued that policy, then we could have considered. I am afraid we have not continued that policy. Everything is left to the Primaries. It is for them to elect.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಇಷ್ಟೇ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೈರಾ ಪ್ರೋವಿಜನ್ನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರೋವಿಜನ್ ಮಾಡಿ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಕೋಸ್ಟರ್ ಏರಿಯಾ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಉಳಿದ ಏರಿಯಾದ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಇದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಫಿಷರೀಸ್ ಫೆಡರೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ತಮಗೂ ಸಿಟು ಬೇಕು ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಕೇಳುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅವರೂ ಕೋಸ್ಟಲ್‌ನವರು ಇವರೂ ಕೋಸ್ಟಲ್‌ನವರು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಫಿಷ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಫೆಡರೇಷನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ನೋಡಬೇಕು.

Mr. CHAIRMAN.—Members interested in this topic, may meet privately and discuss ; but not here across the table like this.

7-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಇಕೇರೆಂಡ್ ಫಿಷರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭದ್ರ, ತುಂಗ ಮತ್ತು ಶರಾವತಿ ಜರಾಶಯಗಳೇನಿವೆ ಅಲ್ಲ ಮೀನನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳ ಮೀನನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಈಗ ಶಾಂತಿನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ರೀತಿ ನಡೆದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಭದ್ರ ಜರಾಶಯದ ಕೆಳಗಡೆ 70 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋದ ವರ್ಷ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಇಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ನರ್ಸರಿಗಳನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕಾಟ್ಟು ಮತ್ತು ರಹು ಇಂಥ ಜಾತಿಯವು ಬೇಗ ಬೇಗ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಜಾತಿಯ ಮೀನುಗಳಾಗಿವೆ. ಕಡಡ ಸೂಪ್ರು, ಹುಲ್ಲು ತಿಂದು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು ಇದೆ. ಇಂಥವನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫಿಂಗರ್‌ಲಿಂಗ್ ನರ್ಸರಿಗಳಲ್ಲಿ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜರಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ.—ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳ ಜನ ಪೂರ್ವ ಕಾಲಿಂದಲೂ ಮೀನು ತಿಂದು ಅತಿಶಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿವಾರೆ. ಬಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಒಳ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು

ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಈ ಜನರೂ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಬೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಮೀಸಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಾರದು ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ.—ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ಮೀನು ತಿಂದು ಅದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ಮೀನನ್ನು ತಿಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ (ಮಂಗಳೂರು).—ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಲ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಂದರು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಲಕ್ಷಣವುಂಟೋ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಲ್ಪಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಲ್ಟಿ ಬಂದರು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಆಗುವುದು ಇದೆ, ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಈವಾಗ್ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಈಗಲೇ ಏಳು ಘಂಟೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ನಾಳೆ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲ. ಬಹುಶಃ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾಳೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕುಳಿತು ಕುಳಿತು ಸಾಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬಿಳಿಗರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

Sri S. SIVAPPA.—Is the Chief Minister replying or is the Minister for Agriculture replying ?

Mr. CHAIRMAN.—The Chair is informed that the Deputy Minister alone will reply, and the Chief Minister is not going to reply, nor Mr. Shankara Gowda.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Then we have very strong objection. This is not the way that an all-important portfolio should be dealt with by this Government. As in the case of industries and other portfolios, on matters involving policies of the Government, I do not think the Deputy Minister can state what exactly is the view of the Government. This is not the way 80 per cent of the population of the State should be dealt with by the Government. We feel, it is an insult to the agriculturists in the State if this is the way in which Agriculture is to be dealt with. Then all this discussion would be useless and fruitless and futile.

Sri C. K. RAJALAH SETTY.—The policy of the Central Government is that the Chief Minister should hold the portfolio of this Department.

Mr. CHAIRMAN.—So far as the Chair is concerned, whether the Chief Minister replies or Minister for Agriculture replies, or the Deputy Minister replies, it is all the same. I think the term 'Minister' includes Deputy Minister also. It is for the Government to decide who will reply. So far as the schedule of time is concerned, it has been agreed that this demand has to be finished today. If the Government thinks that the Deputy Minister gives an effective reply, I cannot come in the way of his replying. It is for the Hon'ble House not to pre-judge matters.

Sri H. SIDDAVEERAPPA—We have no objection to hear him ; but we will not be satisfied until the Minister replies.

Mr. CHAIRMAN.—Let him begin. We shall see what happens.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ವ್ಯವಸಾಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಗಳ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕು, ಅವರೇ ಈ ಪೋರ್ಟ್ ಫೋಲಿಯೋ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದವಿದೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ನಿವನ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ? ವ್ಯವಸಾಯ ಬಾತೆಯ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಅಡಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

Sri L. SRIKANTAIAH (Nanjangud).—I rise to a point of order. The Chief Minister was in charge of this portfolio. Later on, the Chief Minister allotted this portfolio to Mr. Shankara Gowda. Now the question is whether the Deputy Minister is holding this portfolio and is designated as such. Can a Deputy Minister deputise and speak on behalf of Minister for Agriculture ?

Mr. CHAIRMAN.—The point of order raised by Sri Srikantiah is not a point of order. For a point of order, there ought to be violation of some rule. He has not quoted any particular rule regarding which violation has taken place.

Sri S. SIVAPPA.—It is a violation of the convention.

Mr. CHAIRMAN.—Please hear him.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—What all we want is an assurance from the Chair that the Minister is going to speak.

Mr. CHAIRMAN.—I can say one thing. The fact that the Deputy Minister is going to reply is known from the very beginning. It was known to everybody that the Deputy Minister was to move the demand and he was to reply. The two whips have agreed to pass the demand to-day. The debate ought to have been completed by 5 P.M. But it was extended to 6 P.M. and then up to 6.30 P.M. It is still going on. I will leave it to the Hon'ble members to make a departure from what has been agreed to.

Sri S. SHIVAPPA.—It is a question of convention.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—The Leader of the opposition Mr. Shivappa said that it is against the convention. So far as I am aware it is not against any convention. I do not know whether he was a member of the House when I was the Deputy Minister in charge of Community Development and Planning in the year 1957. To the discussions on demands relating to these two Departments, it was I who replied to the debates in the same Assembly. The Council of Ministers includes the Deputy Ministers also. It is not against any rules and not against any convention. The Deputy Minister is fully prepared. If the Hon'ble members are not satisfied with reply let them seek some clarifications and get reply. I would therefore appeal to the Hon'ble members on the other side to hear him.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ನನ್ನೆ ರೋಗೋಪಯೋಗಿ ಇರಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಇರಾಖೆಯು ನೀತಿಯೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯಾರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಸಚಿವರು ಅವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗಿರುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಉಪಸಚಿವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದರ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸಭೆಯ ಗೌರವ ಘನತೆ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri D. M. SIDDIAH.—When the demand was moved by the Hon'ble Deputy Minister the Chief Minister was present. Nobody took objection. I really wonder what is wrong if the Deputy Minister replies. It is the collective responsibility of the Council of Ministers. The Council of Ministers includes the Deputy Ministers also. If the Deputy Minister is not going to reply satisfactorily and if he is not going to meet all the points, then we can understand taking some objection. If the Deputy Minister replies, he does it according to the rules of procedure. Therefore, you may kindly allow the Hon'ble Deputy Minister to reply. If they are not satisfied then they can put questions and elicit answers. Under rules of procedure he is quite competent to reply.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Let him tell us what are the rules and what is meant by cabinet which takes policy decisions. Are the Deputy Ministers Cabinet Ministers? Have they got any power of making policy statements? These are all things which we also know a little. What I am saying is, I have no disrespect to the Deputy Minister. The Minister in-charge should reply the debate. He will be reducing the position of the sovereign body to a sort of subordination if he does not take the trouble of replying the debate. I can understand if he is ill and if he is out of station under unavoidable circumstances, a Deputy Minister may be deputised for him. But he was here at 5 P.M. He entered the House and he was passing his Deputy Minister at 5 O'Clock. So, please set up a good convention. Don't reduce us to the position of School boys.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದು ಸಲ ಅವರು ಉಪಸಚಿವರಾಗಿ ದ್ವಾಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಆಗ ಯಾರೂ ಎರೋಧ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು. ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ವಿಚಾರ ಅವರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲ ಯಾರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಉಪಸಚಿವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇನು ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ, ಅವರು ಉತ್ತರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿವೇಕವಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈಗಿರುವ ಉಪ ಸಚಿವರನ್ನೇ ಕೈಬಿಡಬೇಕು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ. ನಿಮಗೆ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಬೇಕು, ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬೇಡ. ನಾನು ಉಪಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಎರೋಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಉಪಸಚಿವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ನಿಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಾಗ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಅವರನ್ನೇಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮೊಟಿಂಗಿಗೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ? 1957ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರಲಿಲ್ಲವೂ ಏನೋ, ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಯಾವ ದಿವ್ಯಾಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೋ ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಆ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನಾವು ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದನ್ನೇ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಉಪನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಲಿ, ನಾಳೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೋ ಅಥವಾ ಈ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೋ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ. ಇದಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಭರವಸೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ವಾನ್ಯ ಉಪನಿವೃತ್ತಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಮಜಾ ಯುಷಿಯಾದರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಉತ್ತರಕೊಡಿಸೋಣ.

Sri S. SIVAPPA.—Sir, it is already 7.30 P.M. We shall sit tomorrow at 12 NOON. Let the Deputy Minister for Agriculture reply first tomorrow and after that let either the Chief Minister or the concerned Minister reply and then the Demand may be put to vote. Let us not create bad conventions. After all Parliamentary procedure is built on conventions.

Mr. CHAIRMAN.—I quite agree with the leader of the opposition that we should not create bad precedents. Having agreed to finish the Demand today, I think, it is a bad precedent to postpone the matter.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—We are not responsible for that!

Mr. CHAIRMAN.—So far as the constitutional position and the position according to the rules is concerned, it is for the Government to put up a Minister—it may be the Chief Minister or concerned Minister or Deputy Minister—to be the spokesman for a particular Demand. The Chair cannot force the Government to compel the Chief Minister or the concerned Minister to speak. Let the Hon'ble members hear the Hon'ble Deputy Minister and if in the opinion of the House his reply is not satisfactory, then we shall see. Let the Deputy Minister commence his reply.

Sri S. SIVAPPA.—But, there should be an assurance.

Mr. CHAIRMAN.—I cannot give an assurance. But, I can promise that after hearing the Deputy Minister, I shall ascertain the desire of the House.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಚನ್ನಯ್ಯ (ಕೃಷ್ಣರಾಜ).—ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅದು ನಮಗೆ ಬೇಡ.

Mr. CHAIRMAN.—Is it a matter of prestige?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—They are making it a matter of prestige!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಈ ದಿವಸ ಪೂರೈಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. ಈ ದಿವ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ 3-4 ದಿವಸದ ಹಿಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭವನ ಈ ಎರಡು ಖಾತೆಗಳೂ ಸೇರಿತಕ್ಕೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ದಿವ್ಯಾಂಡನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ

ಮಾಡಿ ಈ ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೆ ಉತ್ತರ ಕೂಡ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಸಭೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಗೌರವವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಇದೆ ಏನೆಂದರೆ 'ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಸಿ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ' ಅಂತ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮಹಾತ್ಮರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಸಭೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ತೃಣವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳುವವರು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಅದು ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆ, ಹೇಳಲಿ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾಳೆಯಾದರೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri D. M. SIDDAIHAH.—Let the Deputy Minister commence his reply and continue till 7-30, and we shall adjourn. If necessary, the concerned Minister will reply tomorrow.

Sri D. B. PAWAR (Deputy Minister for Agriculture).—Sir, about 15 hon'ble members of this House have participated in the debate on this very important subject of agriculture. About 13 hon'ble members spoke on agriculture and 2 hon'ble members spoke on merely fisheries. I am very much thankful to the hon'ble members for their valuable suggestions regarding the improvement of agriculture in our State. I have very keenly listened to the number of suggestions made by the hon'ble members, and I would try to the best of my ability to reply to the various queries raised by the hon'ble members.

7-30 P.M.

Before I reply to the queries raised by the hon'ble Members, I would like to stress about the development of agriculture in our State since the year of Reorganisation of States, i.e., 1956-57. In the year 1956-57, the agricultural production of our State was about 33.15 lakhs tonnes of foodgrains, and at that time we were short by about 5 lakhs of tonnes of foodgrains. With the merging of various territories from Bombay and Hyderabad States, there was an increase in population, and with a view to meet this increase on account of the merging of these areas, it was necessary to take up a programme of intensive agricultural production. Added to this, we had also in view the growing population which is adding every year and from that point of view we had chalked out a programme for the intensive production of foodgrains. It was our aim in the course of five years to raise this food production by at least 10 lakhs tonnes, so that we would be in a position to meet the requirements of the State and the State would be self-sufficient in food. Accordingly, as these figures would show, in the year 1961-62 this production should have gone from 33.50 lakhs tonnes to 43.00 lakhs tonnes. But, while we were trying to implement this programme, unfortunately we were faced with

(SRI D. B. PAWAR)

vagaries of climate. We wanted 2 crores 43 lakhs of tonnes of foodgrains in the year 1961-62. Unfortunately we were short of it by about 4 lakh tonnes of foodgrains. However, attempts are being made to see that we grow to the maximum extent and we have taken up various programmes in spite of these vagaries of climate we are doing our best to grow more food and in fact according to our requirements we should have been in a position to grow in the year 1967-68 about 53 lakh tonnes of foodgrains. But unfortunately we were again faced with vagaries of climate in the year 1964-65 and also in the 1965-66 and in place of our requirement we could grow only 4 lakh tonnes of foodgrains in the year 1964-65 and 1965-66 only about 40 lakh tonnes of foodgrains. At least in future, we hoped that we could grow the required quantity of 53 lakh tonnes this year. But unfortunately as you are aware Sir, that this year also there were scarcity conditions, there were rain failures and I do not think that we will be in a position to achieve our target this year also.

Mr. CHAIRMAN.—I think the Hon'ble Deputy Minister will take a long time to reply. It would be better that he continues it tomorrow. Therefore, the House will now rise for the day to meet again at 12 Noon, tomorrow.

The House adjourned at Thirty-five Minutes past Seven of the Clock to meet at Twelve of the Clock, on Tuesday the 26th March 1968.
